

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนากระบวนการสร้างเสริมค่านิยม ประกอบด้วย

1. ผลการศึกษา วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานของกระบวนการ
2. ผลการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและแนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับ

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3. การกำหนดขององค์ประกอบของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม
4. ขั้นตอนของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม
5. การจัดทำเอกสารประกอบการใช้กระบวนการสร้างเสริมค่านิยม
6. การจัดทำโครงการสร้างเสริมค่านิยมด้านความรับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการที่พัฒนา

ขึ้น

7. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของโครงการสร้างเสริมค่านิยม ด้านความรับผิดชอบ

ตอนที่ 2 การทดลองสร้างเสริมค่านิยมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้กระบวนการที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย การเสนอผลการทดลองใช้กระบวนการดังกล่าวทุกส่วน

แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนากระบวนการสร้างเสริมค่านิยม

1. ผลการศึกษา วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานของกระบวนการ

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ และได้นำเสนอรายละเอียดไว้ในบทที่ 2 ผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสรุปแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนากระบวนการสร้างเสริมค่านิยม นำเสนอเป็นความเรียง ดังต่อไปนี้

1.1 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

ไอเซ็นเรียมเสนอทฤษฎีในปี คศ. 1985 โดยถือว่สิ่งที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล คือ เจตนาเชิงพฤติกรรม ซึ่งหมายถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ เจตนาเชิงพฤติกรรมนี้ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ 3 ประการคือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

เจตคติต่อพฤติกรรม เป็นการประเมินพฤติกรรมหนึ่งๆ ของบุคคล ทำให้บุคคลมีความรู้สึกทงบวกหรือทางลบต่อพฤติกรรมนั้น เจตคติต่อพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากปัจจัย 2 ประการคือ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และการประเมินผลของการกระทำ โดยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำเป็นความเชื่อของบุคคลว่าเมื่อตนทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ แล้วจะเกิดผลอะไรขึ้นบ้าง ส่วนการประเมินผลของการกระทำนั้น เป็นการประเมินผลของบุคคลว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการที่ตนทำพฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งดีหรือเลว

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าคนหรือกลุ่มคนที่มีความสำคัญสำหรับตน ต้องการหรือไม่ต้องการให้ตนทำพฤติกรรมนั้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้รับอิทธิพลจากปัจจัย 2 ประการ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงเป็นความเชื่อของบุคคลว่า คนหรือกลุ่มคนที่ได้รับการระบุว่าเป็นผู้มีมีความสำคัญสำหรับบุคคลนั้น ต้องการหรือไม่ต้องการให้ตนทำพฤติกรรมดังกล่าว ส่วนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นการรับรู้ของบุคคลว่าตนต้องการทำตามความประสงค์ของคนหรือกลุ่มคนที่ได้รับการระบุว่ามีมีความสำคัญดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากปัจจัย 2 ประการคือ การรับรู้การควบคุม และความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม โดยการรับรู้การควบคุม เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าบางสิ่งบางอย่างสามารถส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมนั้น ๆ ของตนได้ ส่วนความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมเป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับการมี หรือไม่มีสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมนั้น

ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะส่งอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไปในแต่ละพฤติกรรม กล่าวคือ บางกรณีเจตนาเชิงพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากเจตคติต่อพฤติกรรมหรือการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว บางกรณีอาจได้รับอิทธิพลจาก 2 หรือ 3 ปัจจัยร่วมกัน และบางกรณีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมอาจส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคลได้โดยไม่ผ่านเจตนาเชิงพฤติกรรม

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนได้เสนอแนวทางการสำรวจความเชื่อขั้นต้นเกี่ยวกับการทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ของบุคคล การคัดเลือกความเชื่อเหล่านั้นเพื่อนำมาสร้างแบบวัด การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้ทราบได้ว่าการที่บุคคลทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใด ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยใดบ้าง และความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของปัจจัยดังกล่าวเป็นอย่างไร

1.2 ทฤษฎีค่านิยม

ทฤษฎีนี้พัฒนาขึ้นโดยแรทล์และคณะ ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าค่านิยมคือสิ่งที่บุคคลได้มา โดยผ่านการเลือกแล้วอย่างมีอิสระจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง เป็นการเลือกที่ผ่านการพิจารณาแล้วอย่างรอบคอบถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมา และมีความพอใจในสิ่งที่ตนเลือก ยินดีเปิดเผยทางเลือกของตนให้ผู้อื่นทราบ พร้อมกับปฏิบัติตนอย่างสอดคล้องกับสิ่งที่ตนเลือกนั้นอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต แนวคิดดังกล่าวนี้แรทล์ถือว่าเป็นทั้ง ความหมายและกระบวนการพัฒนาค่านิยม หรือเรียกว่า การทำความเข้าใจในค่านิยม โดยสิ่งที่สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้มีหลายประการ เช่น ความเชื่อ จุดมุ่งหมาย ความสนใจ อารมณ์ความรู้สึก ที่คนเรามีต่อสิ่งใด ๆ เป็นต้น

1.3 ทฤษฎีการคงตัวและการเปลี่ยนแปลงของระบบความเชื่อ

โรคิชพัฒนาทฤษฎีนี้ขึ้นในปี ค.ศ. 1984 โดยถือว่าค่านิยมคือ ความเชื่อของบุคคลว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ควรทำ สิ่งใดเป็นสิ่งที่ควรห้าม ทั้งในด้านจดหมายปลายทางและแนวทางปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิต แต่ละบุคคลจะจัดความเชื่อเหล่านี้ไว้เป็นระบบค่านิยมของตน โดยจัดเรียงความเชื่อดังกล่าวไว้เป็นลำดับ ตามที่ตนเห็นว่ามีค่าสำคัญจากมากไปน้อย ความเชื่อต่างๆ นี้มีจุดเริ่มต้นอยู่ที่ความต้องการของบุคคล เมื่อหลายบุคคลมีความต้องการเหมือนกันก็จะกลายเป็นความต้องการของสังคม ถ่ายทอดสืบต่อกันมาโดยผ่านตัวแบบต่าง ๆ และการเสริมแรงทางบวกหรือทางลบที่แต่ละคนได้รับ บุคคลจะซึมซาบความต้องการเหล่านี้จัดไว้เป็นความเชื่อของตนเองโดยเรียงลำดับไว้ดังกล่าวข้างต้น แต่ละบุคคลอาจปรับเปลี่ยนลำดับ ความสำคัญของความเชื่อนี้ได้ ซึ่งโรคิชถือว่าเป็นการปรับเปลี่ยนค่านิยม

การปรับเปลี่ยนการจัดลำดับความเชื่อที่ถือเป็นค่านิยมนี้ จะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับระบบค่านิยมทั้งของตนเองและของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บุคคลได้ทราบว่าตนจัดลำดับความเชื่อที่เป็นค่านิยมไว้เหมือนหรือต่างจากผู้ที่เป็นคนดี มีความสามารถ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในตนเอง อันจะส่งผลให้ผู้นั้นดำรงหรือปรับเปลี่ยนการจัดลำดับความสำคัญของความเชื่อดังกล่าวหรือค่านิยมในที่สุด โรคิชถือว่าค่านิยมนี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล และถือว่าค่านิยมมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

1.4 แนวการเรียนรู้สาร

โซฟแลนด์ และคณะได้ศึกษา และเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร เพื่อการโน้มน้าวใจ ซึ่งกล่าวถึงการเสนอข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ ให้แก่บุคคลเพื่อโน้มน้าวให้มีการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำ โดยมุ่งเน้นไปที่ประเด็นต่างๆ ดังนี้

ประเด็นแรกคือแหล่งของข้อมูลข่าวสาร มีการศึกษาพบว่าการนำเสนอข้อมูลข่าวสารใด ๆ หากบุคคลเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ได้มาจากแหล่งที่มีความเชี่ยวชาญ น่าไว้วางใจ มีความดึงดูดใจ จะสามารถโน้มน้าวให้บุคคลเชื่อตามในสิ่งที่นำเสนอได้มากกว่าแหล่งที่ไม่มีลักษณะดังกล่าว นอกจากนี้หากแหล่งของข้อมูลข่าวสาร และผู้รับข้อมูลข่าวสารมีความคล้ายกัน การโน้มน้าวก็จะได้ผลมากขึ้น ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิดให้ตรวจสอบ เช่นเรื่องของความชอบหรือค่านิยม เป็นต้น ส่วนเรื่องที่มีการตรวจสอบความถูกต้องได้ แหล่งของข้อมูลข่าวสารที่มีความแตกต่างจากผู้รับข้อมูลข่าวสาร จะสามารถโน้มน้าวใจให้บุคคลเชื่อตามมากกว่า

ประเด็นที่สองคือ ลักษณะการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ผู้วิจัยสรุปเฉพาะประเด็นที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนากระบวนการ ได้แก่การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียว การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้าน และการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นความกลัว

การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียว เป็นการเสนอข้อมูลข่าวสารเฉพาะด้านที่สนับสนุนหรือคัดค้านในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านเป็นการเสนอข้อมูลข่าวสารทั้งด้านที่สนับสนุนและคัดค้านในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งมักเสนอเน้นหนักไปตามทิศทางที่ผู้เสนอต้องการ หรืออาจเสนอเป็นข้อโต้แย้งที่หักล้างกันในประเด็นต่างๆ ของแต่ละด้านก็ได้ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียวหรือสองด้านควรพิจารณารายละเอียดของผู้รับข้อมูลข่าวสารประกอบด้วยบางประการ คือ ระดับการศึกษา ทัศนคติ และการได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ กล่าวคือหากผู้รับข้อมูลข่าวสารมีระดับการศึกษาน้อย มีทัศนคติเห็นด้วยกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ และไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านการเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียว จะโน้มน้าวบุคคลกลุ่มนี้ได้ดีกว่า ส่วนการเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวบุคคลกลุ่มต่อไปนี้ได้ดีกว่า คือ กลุ่มผู้มีการศึกษาสูง ทั้งที่มีทัศนคติเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ และได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านเรื่องดังกล่าว หรือกลุ่มผู้มีการศึกษาน้อยและมีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ หรือ กลุ่มผู้ที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ ทั้งที่ได้รับทราบและไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านดังกล่าว

การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นความกลัว เป็นการเสนอข้อมูลข่าวสารที่เน้นให้เห็นถึงความร้ายแรง หรือความเจ็บปวดที่ผู้รับข้อมูลข่าวสารจะได้รับหากมีเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น และเน้นให้เห็นว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นมาก การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในลักษณะนี้จะโน้มน้าวให้มีการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ความรู้สึก หรือพฤติกรรมได้มากขึ้น หากมีการนำเสนอคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายที่จะได้รับจากเหตุการณ์ดังกล่าวควบคู่ไปด้วย

1.6 ระบบคู่สัญญา

ทีศนา แชมมณี พัฒนาระบบนี้ขึ้นให้บุคคลใช้พัฒนาตนเอง ด้วยการให้ผู้นั้น ได้วางแผนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน และควบคุมพฤติกรรมการแก้ปัญหาของตนเอง ภายใต้การรับรู้ของคู่สัญญาซึ่งทำหน้าที่รับรู้ และส่งเสริมพฤติกรรมแก้ปัญหาของผู้ปฏิบัติ

ระบบนี้พัฒนาขึ้นโดยนำลักษณะบางประการของคนไทยมาใช้เป็นแนวทางการควบคุมพฤติกรรม เช่น ลักษณะนิสัยของคนไทยที่มีภูมิความเกรงใจ กลัวเสียหน้า ชอบทำความดีให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นต้น ประกอบกับการทำงานของบางคนยังขาดการวางแผน การแก้ปัญหาที่เป็นระบบ ไม่ได้กำหนดวิธีการที่ชัดเจน ไม่ได้นำความรู้ที่ตนเองมีมาใช้อย่างแท้จริง รวมทั้งไม่ได้มีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ระบบนี้จึงได้รับการพัฒนาขึ้นโดยในขั้นตอนสำคัญ 7 ขั้นตอนคือ การแสวงหาคู่สัญญา การกำหนดจุดมุ่งหมาย และขอคำแนะนำจากคู่สัญญา การวางแผนการปฏิบัติ การทำสัญญากับคู่สัญญา การปฏิบัติและบันทึกผล การประเมินผลการปฏิบัติ การปรับปรุงแผนการปฏิบัติและทบทวนการเรียนรู้

1.7 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

โดยทั่วไปคำว่า "ค่านิยม" ถูกนำมาใช้ใน 2 แนวทาง คือ แนวทางที่ถือว่าเป็นคุณค่าที่อยู่ในตัววัตถุต่าง ๆ กับแนวทางที่ถือว่าเป็นคุณค่าที่บุคคลให้กับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งแนวทางหลังนี้ยังมีการจำแนกออกเป็นอีก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ถือว่าค่านิยมเป็นความชอบของบุคคลว่าชอบอะไรมากกว่ากัน โดยไม่คำนึงถึงว่าสิ่งที่ชอบนั้นต้องเป็นสิ่งที่ควรชอบด้วย อีกกลุ่มหนึ่งถือว่าค่านิยมเป็นเรื่องของความชอบ เช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่ชอบนั้นต้องเป็นสิ่งที่ควรชอบด้วย และกลุ่มสุดท้ายถือว่าค่านิยมเป็นความชอบในลักษณะผสมผสานระหว่าง 2 กลุ่มแรก

จากการจำแนกกลุ่มดังกล่าว ค่านิยมตามแนวคิดของโรคิซถูกจัดเข้าไว้ในกลุ่มผสมผสาน ระหว่างแนวคิดที่ว่าบุคคลชอบอะไรมากกว่ากัน และสิ่งที่ชอบนั้นต้องเป็นสิ่งที่ควรชอบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มที่ถือว่าค่านิยมเป็นสิ่งที่ควรชอบ ประกอบกับโรคิซถือว่า ค่านิยมของบุคคลมีหลายประการจัดเรียงกันเป็นลำดับความที่แต่ละบุคคลให้ความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มที่ถือว่าค่านิยมเป็นความชอบของบุคคลที่ชอบอะไรมากกว่ากัน

ส่วนค่านิยมตามแนวคิดของแรทสัน ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มผสมผสานเช่นเดียวกัน กล่าวคือ สิ่งที่จะกลายเป็นค่านิยมของบุคคลตามแนวคิดของแรทสันนั้นจะต้องผ่านการเลือกอย่างมีอิสระจากหลาย ๆ ทางเลือก ประกอบกับบุคคลต้องพึงพอใจในสิ่งที่ตนเลือก ในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มที่ถือว่าค่านิยมเป็นเรื่องของความชอบอะไรมากกว่ากัน ประกอบกับแรทสันถือว่า สิ่งที่เลือกนั้นจะต้องผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมา จึงจะถือว่าเป็นค่านิยมได้ ในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มที่ถือว่าค่านิยมเป็นเรื่องของสิ่งที่ควรชอบ

เนื่องจากมีผู้ให้ความหมายของค่านิยมไว้มาก และมีผู้จำแนกไว้เป็นกลุ่มตามที่กล่าวมาข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยึดความหมายของค่านิยมตามแนวคิดของโรเจอร์และแรทล์เป็นหลัก เพราะเป็นแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยใช้พัฒนา กระบวนการสร้างเสริมค่านิยม ด้วยเหตุนี้ค่านิยมจึงหมายถึงความเชื่อที่บุคคลยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติตน หรือเป็นจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิต โดยก่อนที่จะยึดถือความเชื่อใดนั้น ผู้นั้นต้องเลือกและคิดพิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมา มีความพอใจในความเชื่อที่เลือกยึดถือ และปฏิบัติตนอย่างสอดคล้องกับความเชื่อดังกล่าวอยู่เป็นประจำ หรือปฏิบัติตนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามความเชื่อที่ยึดถือ

2. ผลการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร และแนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้ข้อมูลที่น่ามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการสร้างเสริมค่านิยม สรุปได้ดังนี้ ตามหลักสูตรฉบับดังกล่าวมุ่งให้มีการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนค่านิยมที่พึงประสงค์ สอดแทรกอยู่ในการเรียนการสอนต่างๆ และเปิดโอกาสให้สถานศึกษากำหนดคุณลักษณะที่ต้องการเสริมขึ้นเอง ในส่วนของการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรกำหนดให้มีกิจกรรมอิสระที่จัดขึ้นตามความสนใจของนักเรียน เป็นเวลา 2 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งการจัดกิจกรรมในส่วนนี้รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ หลักสูตรเปิดโอกาสให้มีการใช้วิธีการที่หลากหลาย

จากผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและแนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียน ซึ่งจะใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนากระบวนการสร้างเสริมค่านิยม ที่ผู้วิจัยสรุปได้นี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และผสมผสานแนวคิดต่าง ๆ ได้ข้อสรุปที่น่าไปสู่หลักการของกระบวนการ ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดในขั้นการกำหนดองค์ประกอบของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม

3. การกำหนดองค์ประกอบของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม

จากการวิเคราะห์และผสมผสานแนวคิด ทฤษฎี ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนแนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียน ได้เป็นข้อสรุปที่น่าไปสู่หลักการของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม นำเสนอเป็นความเรียงประกอบแผนภาพ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นำไปสู่
หลักการของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
<p>แนวคิดของโรคิชถือว่าค่านิยมมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ องค์ประกอบด้านความรู้ ด้านความรู้สึกและด้านพฤติกรรม เช่นเดียวกับแนวคิดของแรทส์ ที่ถือว่าสิ่งใดก็ตามจะกลายเป็นค่านิยมของบุคคลได้นั้นต้องผ่านกระบวนการขั้นต่าง ๆ คือ ต้องมีการเลือกอย่างมีอิสระ จากหลายทางเลือก เป็นการเลือกที่ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมา การที่บุคคลจะผ่านกระบวนการขั้นนี้ได้ จึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับทางเลือกต่างๆ ด้วย กระบวนการขั้นต่อมาคือบุคคลจะต้องมีความพึงพอใจในทางเลือกของตน ในส่วนนี้จึงเทียบเคียงได้กับองค์ประกอบด้านความรู้สึก และกระบวนการขั้นสุดท้ายคือต้องมีการปฏิบัติตนอย่างสอดคล้องกับทางเลือกของตนอย่างสม่ำเสมอ ในกระบวนการขั้นนี้บุคคลจึงต้องมีทั้งความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน และมีพฤติกรรมการปฏิบัติตนดังกล่าวด้วย</p> <p>เมื่อผนวก 2 แนวคิดนี้ด้วยกัน การสร้างเสริมค่านิยมใด ๆ ให้แก่บุคคลจึงต้องสร้างเสริมให้บุคคลมีทั้งความรู้ ความรู้สึกที่ดี และมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยม</p>

1. การสร้างเสริมค่านิยมใด ๆ ให้แก่นักเรียน จะต้องให้นักเรียนมีทั้งความรู้ ความรู้สึกที่ดี และมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมนั้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
<p>ในการสร้างเสริมค่านิยมให้แกบุคคลนั้น แนวคิดของโรคิชถือว่าการให้บุคคลได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของตนกับของผู้ที่เป็นคนดีมีความสามารถ จะส่งผลให้บุคคลนั้นดำรงหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมของตนได้</p> <p>ขณะเดียวกันทั้งโรคิช และแรทส์ต่างก็เห็นว่าการที่บุคคลมีค่านิยมใดๆ ผู้นั้นจะต้องมีการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับค่านิยมนั้น ดังนั้นการสร้างเสริมให้บุคคลมีค่านิยมใด ๆ จึงต้องสร้างเสริมให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั้นด้วย</p> <p>แต่การที่บุคคลจะทำพฤติกรรมใด ๆ นั้นตามแนวคิดของไอเซ็นถือว่าได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยหลักสามประการคือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม</p>

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัจจัยเหล่านี้มีพื้นฐานส่วนหนึ่งจากความเชื่อ ขณะที่เรทส์ก็เห็นว่าความเชื่อเห็นสิ่งหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้ โดยอาจนำข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อดังกล่าวมาจัดทำเป็นสื่อ ให้นักคุณศพิจารณาทำความเข้าใจในความกระจำงในค่านิยม

นอกจากนี้เรทส์ยังเห็นว่าผู้ที่ยึดถือค่านิยมใด ๆ จะต้องมีความรู้สึกพึงพอใจในทางเลือกที่เกี่ยวกับค่านิยมนั้นด้วย เช่นเดียวกับโรดริซที่เห็นว่า ผู้ที่ยึดถือค่านิยมใด ก็จะทำให้ความสำคัญกับค่านิยมนั้นมากกว่าค่านิยมอื่น ดังนั้นการสร้างเสริมค่านิยมให้แก่บุคคล จึงควรโน้มน้าวให้นักคุณศมีความรู้สึกดีต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้นควบคู่ไปด้วย

การโน้มน้าวดังกล่าวอาจทำได้โดยเสนอสื่อข้อมูลข่าวสารให้แก่บุคคล ซึ่งตามแนวทางการวิจัยของโยฟแลนด์ และคณะพบว่า หากเสนอสื่อที่มีลักษณะเหมาะสม แล้วจะสามารถโน้มน้าวให้มีการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ความรู้สึก หรือพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้ ดังนั้น การนำข้อมูลความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของปัจจัยหลัก ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม มาจัดทำเป็นสื่อ ให้นักคุณศพิจารณาทำความเข้าใจในความกระจำงในค่านิยมนั้น หากจัดทำให้เหมาะสม ก็จะสามารถโน้มน้าวบุคคลควบคู่ไปด้วยได้

เมื่อผนวกแนวคิดต่างๆ นี้เข้าด้วยกันจึงสรุปได้ว่าในการสร้างเสริมค่านิยมใดๆ ให้แก่บุคคล จำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของบุคคล 2 ประการ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของบุคคล โดยข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของบุคคลสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการให้ความรู้และกระตุ้นให้นักคุณศปรับเปลี่ยนค่านิยมได้ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมของบุคคล ซึ่งมีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อเห็น สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการโน้มน้าว ควบคู่กับการพัฒนาให้ เป็นค่านิยมได้ด้วยการทำความเข้าใจในความกระจำงในค่านิยม

นำไปสู่

หลักการ

2. การสร้างเสริมค่านิยมใดๆ ให้แก่นักเรียนจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนและนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางในการให้ความรู้ โน้มน้าวให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดี และมีพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั้น

3. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน มุ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมของนักเรียน

4. ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการให้ความรู้ และกระตุ้นให้นักเรียนปรับเปลี่ยนค่านิยมของตนได้

5. ความเชื่อเป็นสิ่งที่หนึ่ง ที่สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้ด้วยการทำความกระจำในค่านิยม ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม ซึ่งมีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อจึงสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้ โดยการนำมาใช้เป็นแนวทางในการโน้มน้าว สร้างความเข้าใจด้วยการทำความกระจำในค่านิยม และส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั้น

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้ผู้วิจัยกำหนดภาพรวมของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมได้แก่ประกอบด้วยกระบวนการย่อย 2 กระบวนการ คือกระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนและกระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่นักเรียน

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ในกระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนนั้น มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมของนักเรียน ซึ่งโอเซ็นมีข้อเสนอแนะว่าควรกำหนดพฤติกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้การศึกษาและเก็บข้อมูลพฤติกรรมและปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม มีความแม่นยำขึ้น โดยที่การกำหนดพฤติกรรมนี้ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้เปิดโอกาสให้สถานศึกษากำหนดคุณลักษณะที่แสดงถึงค่านิยมที่จะสร้างเสริมให้แก่นักเรียนได้เอง ดังนั้นในการสร้างเสริมค่านิยมใด ๆ ให้แก่นักเรียนจึงควรมีการศึกษา วิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั้นก่อน เพื่อให้ได้พฤติกรรมที่ชัดเจน และครอบคลุมคุณลักษณะของค่านิยม ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและ เก็บข้อมูลพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมีความแม่นยำขึ้น และยังสามารถนำพฤติกรรมที่ได้จาก การวิเคราะห์มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมและตรวจสอบนักเรียนได้

6. การวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมจะทำให้กำหนดพฤติกรรมได้ชัดเจน และครอบคลุมคุณลักษณะของค่านิยม ช่วยให้การศึกษ และเก็บข้อมูลพฤติกรรม และปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมีความแม่นยำขึ้น และยังสามารถนำพฤติกรรมที่วิเคราะห์ได้มาใช้กำหนดแนวทางการสร้างเสริม และตรวจสอบนักเรียนได้

เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมเสร็จแล้ว ตามแนวคิดของไอเซ็นจะนำพฤติกรรมดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาพฤติกรรม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเหล่านั้นของนักเรียน

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมของนักเรียนนั้น ตามแนวคิดของไอเซ็นถือว่าการที่บุคคลมีเจตนาที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลัก 3 ประการ คือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมซึ่งเป็นการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น ปัจจัยเหล่านี้มีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อ ซึ่งแรทส์ถือว่าเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้ ในการสร้างเสริมค่านิยมใด ๆ ให้แก่นักเรียนจึงมีการศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยเหล่านี้

7. การที่บุคคลมีเจตนาทำหรือไม่ทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 3 ประการ คือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น ปัจจัยเหล่านี้มีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อ ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้ การศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนจึงมุ่งไปที่ปัจจัยเหล่านี้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของไอเซ็น เจตคติต่อพฤติกรรมของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 2 ประการ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และการประเมินผลของการกระทำและไอเซ็นเสนอแนวทางการศึกษา และเก็บข้อมูลในส่วนนี้ โดยมุ่งไปที่การสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรม ของบุคคลโดยตรงควบคู่กับปัจจัย 2 ประการนี้

8. เจตคติของบุคคลต่อพฤติกรรมใด ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 2 ประการ คือความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรมและการประเมินผลของการทำพฤติกรรม การศึกษาและเก็บข้อมูลของนักเรียนในส่วนนี้จึงมุ่งที่การสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนโดยตรงควบคู่กับปัจจัยทั้ง 2 นี้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของไอเซ็น การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 2 ประการคือ ความเชื่อที่ว่าผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการหรือไม่ต้องการให้ตนทำพฤติกรรม และการรับรู้ว่าคุณต้องการทำตามความประสงค์ของผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมากน้อยเพียงใด ไอเซ็นเสนอแนวทางการศึกษาและเก็บข้อมูลในส่วนนี้ โดยมุ่งไปที่การสอบถามเกี่ยวกับการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญต่อบุคคลโดยตรง ควบคู่กับปัจจัย 2 ประการนี้

9. การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 2 ประการ คือความเชื่อที่ว่าผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการหรือไม่ต้องการให้ตนทำพฤติกรรม และการรับรู้ว่าคุณต้องการทำตามความประสงค์ของผู้ที่มีความสำคัญมากน้อยเพียงใด การศึกษาและเก็บข้อมูลของนักเรียนในส่วนนี้จึงมุ่งที่การสอบถามเกี่ยวกับ การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญของนักเรียนโดยตรงควบคู่กับปัจจัยทั้ง 2 นี้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของไอเซ็น การรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 2 ประการ คือการรับรู้ว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่มาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และความเชื่อที่ว่ามีโอกาสสมากน้อยเพียงใดที่จะเกิดสิ่งดังกล่าว ไอเซ็นเสนอแนวทางการศึกษา และเก็บข้อมูลในส่วนนี้ โดยมุ่งไปที่การสอบถามเกี่ยวกับ การรับรู้ของบุคคลโดยตรงว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม นั้นควบคู่กับปัจจัย 2 ประการนี้

10. การรับรู้ของบุคคลว่า เป็นการร้ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคล 2 ประการ คือ การรับรู้ว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่มาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และความเชื่อที่ว่ามีโอกาสมากน้อยเพียงใดที่จะเกิดสิ่งดังกล่าว การศึกษาและเก็บข้อมูลของนักเรียนในส่วนนี้ จึงมุ่งที่การรับรู้ของนักเรียนโดยตรงว่าเป็นการร้ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น ควบคู่กับปัจจัยทั้ง 2 นี้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โอเซ็นถือว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อ การศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้ จึงใช้แบบวัดที่สร้างขึ้นมาจากความเชื่อ และโอเซ็นได้เสนอแนวทางการสร้างแบบวัดดังกล่าว ซึ่งเริ่มจากการสำรวจความเชื่อขั้นต้น แล้วจึงคัดเลือกความเชื่อที่เป็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาใช้สร้างแบบวัดนั้น

11. ปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อ การศึกษา และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้ จึงใช้ความเชื่อเกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าวที่ได้จากการสำรวจ แล้วคัดเลือกความเชื่อที่เป็นของนักเรียนส่วนใหญ่มาใช้สร้างแบบวัด

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของโอเซ็น การทำพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลักที่กล่าวมาแตกต่างกัน หลังจากการนำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้แล้ว โอเซ็นได้เสนอแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าคนที่บุคคลทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยดังกล่าวในลักษณะใด และมีความเชื่อพื้นฐานเป็นอย่างไร

12. การทำพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยที่กล่าวมาแตกต่างกัน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการให้นักเรียนตอบแบบวัดเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้ทราบว่าหน้าที่นักเรียนทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยเหล่านี้ในลักษณะใด และมีความเชื่อพื้นฐานเป็นอย่างไร

ในกระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนนั้น นอกจากมีการวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม การศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมแล้ว ยังมี การศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของนักเรียนอีกด้วย

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของโรตซ์ถือว่าในระบบค่านิยมของบุคคลมีค่านิยมอยู่หลายประการ เรียงกันเป็นลำดับ ตามที่บุคคลเห็นว่ามีค่าสำคัญจากมากไปน้อย และถือว่าข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมนี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนค่านิยมของบุคคลได้ ดังนั้นการศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของบุคคล จึงมุ่งเน้นไปที่การสำรวจว่าบุคคลให้ความสำคัญกับค่านิยมต่างๆ ในระดับใด

13. คนเราจะมิต่างกันอยู่หลายประการจัดเรียงกันอยู่เป็นลำดับที่แต่ละบุคคลเห็นว่ามีค่าสำคัญมากน้อยเพียงใด การสำรวจค่านิยมของนักเรียน มุ่งที่การสำรวจว่านักเรียนให้ความสำคัญกับค่านิยมต่างๆในระดับใด

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของโรตซ์ถือว่าข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของบุคคล โดยเฉพาะข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลให้ความสำคัญกับค่านิยมต่างๆ อย่างไร สามารถนำมาใช้ประกอบการกระตุ้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมได้ และโรตซ์ถือว่า การให้บุคคลได้รับทราบข้อมูลดังกล่าว เป็นการให้ความรู้อย่างหนึ่งแก่บุคคล ดังนั้นในการสร้างเสริมค่านิยมใด ๆ จึงมีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมดังกล่าวด้วย เพื่อนำมาจัดเตรียมสำหรับใช้ประกอบการกระตุ้น ให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยม

14. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจค่านิยมของนักเรียน จะทำให้ทราบว่านักเรียนให้ความสำคัญกับค่านิยมต่าง ๆ ในระดับใดและสามารถนำผลการวิเคราะห์มาจัดอันดับค่านิยม เพื่อนำไปใช้ประกอบการให้ความรู้แก่นักเรียนได้

จากการวิเคราะห์ในส่วนของกระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนนี้ ผู้วิจัยกำหนดภาพรวมของกระบวนการในส่วนนี้ได้ว่าประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม ส่วนที่ 2 การศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม และส่วนที่ 3 การศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของนักเรียน

ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ เหล่านี้จะนำมาใช้ในกระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่
นักเรียน

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของโรคิช ค่านิยมมีองค์ประกอบด้านความรู้อยู่ด้วย การสร้างเสริมให้นักเรียนมีค่านิยมใด ๆ จึงต้องให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับค่านิยมด้วย

15. การสร้างเสริมให้นักเรียนมีค่านิยมใด ๆ ต้องให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับค่านิยมนั้นด้วย

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของโรเจอร์ถือว่า บุคคลได้รับการถ่ายทอดค่านิยมสืบต่อกันมาด้วยการเห็น และซึมซับแบบอย่างจากสังคม การให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมโดยการเห็นแบบอย่างจากสื่อที่ครูนำเสนอในชั้นเรียนซึ่งเป็นสังคมหนึ่งของนักเรียนจึงเป็นการสร้างเสริมค่านิยมให้แก่ นักเรียนได้

16. ค่านิยมเกิดขึ้นได้จากการเห็นและซึมซับแบบอย่างจากผู้คนในสังคม การให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมโดยการเห็นแบบอย่างจากสื่อที่นำเสนอในชั้นเรียน จึงเป็นการสร้างเสริมค่านิยมให้แก่ นักเรียนได้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของไอเซ็นถือว่าหากบุคคลเชื่อว่าถ้าตนทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ แล้วได้รับผลอย่างใดก็ตามที่ตนประเมินว่าเป็นผลทางบวก จะช่วยเสริมให้บุคคลมีเจตคติทงบวกต่อการทำพฤติกรรมนั้น และอาจส่งผลต่อการทำพฤติกรรมดังกล่าวของบุคคลได้ ดังนั้นในการสร้างเสริมค่านิยมใดๆ ให้แก่นักเรียน ถ้ามีการเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของค่านิยม และได้มีโอกาสคิดถึงผลดีที่จะเกิดขึ้นหากยึดถือค่านิยมนั้น จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนยึดถือค่านิยมดังกล่าวดีขึ้น

17. การที่บุคคลคาดหวังถึงผลดีที่จะเกิดขึ้นหากตนทำพฤติกรรมใด ๆ มีส่วนช่วยส่งเสริมให้บุคคลทำพฤติกรรมนั้น การสร้างเสริมให้นักเรียนยึดถือค่านิยมใด ๆ ถ้ามีการเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของค่านิยมควบคู่กับการให้โอกาสนักเรียนได้คิดถึงผลดีที่จะเกิดขึ้น หากนักเรียนยึดถือค่านิยมนั้น จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนยึดถือค่านิยมดังกล่าวดีขึ้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การสร้างเสริม หรือปรับเปลี่ยนค่านิยมใดๆ ของบุคคลตามแนวคิดของโรคิชถือว่าการให้บุคคลได้ทราบว่าคุณค่าความสำคัญกับค่านิยมดังกล่าวในระดับใด และได้มีโอกาสเปรียบเทียบกับของผู้ที่เป็นคนดี หรือด้อยกว่า จะช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้บุคคล ดำรงหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมของตนได้ ดังนั้นในการสร้างเสริมค่านิยมใด ๆ ให้แก่นักเรียน จึงควรให้นักเรียนได้ทราบข้อมูลว่าคุณค่าความสำคัญกับค่านิยมดังกล่าวอย่างไร เมื่อเทียบกับค่านิยมอื่นและของนักเรียนคนอื่น ขณะเดียวกันต้องมีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมดังกล่าวของนักเรียนดี และด้อย พร้อมกับมีการตีความเพื่อให้นักเรียนทราบว่านักเรียนดีและด้อย มีความสำคัญกับค่านิยมดังกล่าวต่างกันอย่างไร พร้อมทั้งให้ นักเรียนได้นำมาเปรียบเทียบกับของตนเองด้วย

18. การให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับค่านิยม จะช่วยให้นักเรียนทราบว่าตนให้ความสำคัญกับค่านิยมที่จะได้รับการสร้างเสริมในระดับมากน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับค่านิยมอื่น และเมื่อเทียบกับของนักเรียนส่วนใหญ่ในกลุ่ม

19. การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนดีกับนักเรียนด้อย ควบคู่กับการตีความ จะช่วยให้นักเรียนทราบว่านักเรียนดี กับนักเรียนด้อยให้ความสำคัญกับค่านิยมแตกต่างกันอย่างไร

20. การให้นักเรียน ได้เปรียบเทียบว่าตน มีค่านิยมที่สอดคล้องกับของนักเรียนดี หรือสอดคล้องกับของนักเรียนด้อย จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนคงค่านิยมหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมได้

ในกระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่นักเรียนนี้ นอกจากนำข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม มาใช้ประกอบในการให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าว ยังนำมาใช้ให้นักเรียนทำความเข้าใจความกระจำในค่านิยม และใช้ส่งเสริมให้นักเรียนทำพฤติกรรมดังกล่าวด้วย โดยเริ่มจากนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดทำเป็นสื่อข้อมูลข่าวสาร

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการจัดทำสื่อข้อมูลข่าวสารนี้ตามแนวทางการศึกษาวิจัยของโฮฟแลนด์ และคณะพบว่าหากมีการจัดเตรียมให้มีลักษณะที่เหมาะสมแล้ว จะสามารถโน้มน้าวให้มีการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ความรู้สึก หรือพฤติกรรมได้ ขณะเดียวกันแนวคิดของแรทส์ถือว่าความเชื่อเป็นสิ่งหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาให้เป็นค่านิยมได้ด้วยการทำความเข้าใจในค่านิยม ประกอบกับข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรม ตามแนวคิดของไอเซ็นน์ มีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อ การสร้างเสริมค่านิยมให้แก่นักเรียนจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาจัดทำเป็นสื่อดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบในการให้นักเรียนทำความเข้าใจในค่านิยม

21. การนำเสนอสื่อข้อมูลข่าวสารสามารถโน้มน้าวนักเรียนให้มีความรู้สึกที่ดี และมีพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมได้ถ้าจัดเตรียมให้เหมาะสม โดยใช้ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าวเป็นแนวทาง

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวทางการศึกษาวิจัยของโฮฟแลนด์ และคณะเกี่ยวกับการนำเสนอสื่อข้อมูลข่าวสาร เพื่อโน้มน้าวให้มีการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ความรู้สึกและพฤติกรรมนั้น ลักษณะของสื่อข้อมูลข่าวสารจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา ทักษะเดิมของผู้รับข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ

เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้โน้มน้าวให้มีความรู้สึกที่ดีต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม หรือเพื่อโน้มน้าวให้มีการทำพฤติกรรมดังกล่าว ดังนั้นข้อมูลข่าวสารนี้ จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั่นเอง

ในประเด็นของทักษะเดิม ของผู้รับข้อมูลข่าวสารนี้ก็คือทักษะเดิมที่มีต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั่นเอง เมื่อผนวกเข้ากับการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมตามแนวคิดของไอเซ็นน์ ผู้วิจัยจึงตีความทักษะเดิมนี้จากเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม

ในประเด็นของการได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านกับข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอก็คือ การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั่นเอง เมื่อผนวกเข้ากับการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดังกล่าว ตามแนวคิดของไอเซ็นน์ ผู้วิจัยจึงตีความว่าหากนักเรียนรับรู้ว่ามีคนสำคัญสำหรับตนไม่ต้องการให้ตนทำพฤติกรรมนั้นหรือรับรู้ว่าเป็นการยากที่จะทำพฤติกรรมดังกล่าว แม้เพียงกรณีเดียวจะถือว่านักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้าน

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การทำพฤติกรรม หากเป็นไปในทางตรงกันข้ามทั้ง 2 กรณี และพบว่านักเรียนไม่ได้รับทราบข้อมูลจากแหล่งอื่นอีก จึงจะถือว่านักเรียนไม่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในเชิงต่อต้านนั้น

ดังนั้นลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอในกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม จึงมีความแตกต่างกันไปตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมของนักเรียน

22. ลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่จะนำเสนอมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่า ปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมของนักเรียน และมีอิทธิพลในลักษณะใด

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวทางทฤษฎีของโยฟแลนด์และคณะพบว่า ถ้าพิจารณาเฉพาะกรณีให้คะแนนเดิมของผู้รับข้อมูลข่าวสารเท่านั้น หากมีทัศนคติเดิมเห็นด้วยกับข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียวจะโน้มน้าวผู้รับข้อมูลข่าวสารได้ดีกว่า หากมีทัศนคติเดิมไม่เห็นด้วย การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวได้ดีกว่า

เมื่อผนวกเข้ากับแนวคิดของไอเซ็นถัทซ์เจตคติที่มีอิทธิพลต่อการทำพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว และเป็นเจตคติทางบวก การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียว จะโน้มน้าวได้ดีกว่าถ้าเป็นเจตคติทางลบ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวได้ดีกว่า

22.1 กรณีเจตคติที่มีอิทธิพลเพียงอย่างเดียว ถ้านักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อการทำพฤติกรรม การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียวจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า ถ้านักเรียนมีเจตคติทางลบต่อการทำพฤติกรรม การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวทางการวิจัยของโยฟแลนด์ และคณะพบว่าถ้าพิจารณาที่คะแนนเดิมของผู้รับข้อมูลข่าวสารควบคู่กับข้อมูลข่าวสารเชิงต่อต้าน หากผู้รับข้อมูลข่าวสาร มีทักษะเดิมเห็นด้วย และไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเชิงต่อต้าน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียวจะโน้มน้าวผู้รับข้อมูลข่าวสารได้ดีกว่า หากมีประเด็นใดเป็นไปในทางตรงกันข้ามการนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้าน จะโน้มน้าวได้ดีกว่า

เมื่อนวนกเข้ากับแนวคิดของไอเซ็นถักเจตคติมีอิทธิพลต่อการทำพฤติกรรมร่วมกับการที่นักเรียนคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน

หรือถ้าเจตคติมีอิทธิพลต่อการทำพฤติกรรมร่วมกับการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น

หรือถ้าทั้ง 3 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อการทำพฤติกรรมร่วมกัน

ในกรณีเหล่านี้ถ้านักเรียนมีเจตคติทางบวก รับรู้ว่าผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการให้ตนทำพฤติกรรม และรับรู้ว่าเป็นการง่ายที่ตนจะทำพฤติกรรมนั้น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียวจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า หากมีปัจจัยใดเป็นไปในทางตรงกันข้าม การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า

22.2 กรณีที่เจตคติมีอิทธิพลร่วมกับการที่นักเรียนคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน ถ้านักเรียนมีเจตคติทางบวก และรับรู้ว่าผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการให้ตนทำพฤติกรรมนั้น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียว จะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า ถ้านักเรียนมีปัจจัยใด เป็นไปในทางตรงกันข้าม การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้าน จะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า

22.3 กรณีที่เจตคติมีอิทธิพลร่วมกับการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น ถ้านักเรียนมีเจตคติทางบวก และรับรู้ว่าเป็นการง่ายที่จะทำพฤติกรรมนั้น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียว จะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า ถ้านักเรียนมีปัจจัยใดเป็นไปในทางตรงกันข้าม การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า

22.4 กรณีที่ทั้ง 3 ปัจจัยมีอิทธิพลร่วมกันถ้านักเรียนมีเจตคติทางบวก รับรู้ว่าผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนต้องการให้ตนทำพฤติกรรมนั้น และรับรู้ว่าเป็นการง่ายที่ตนจะทำพฤติกรรมนั้น การนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านเดียวจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า ถ้านักเรียนมีปัจจัยใดเป็นไปในทางตรงกันข้าม การนำเสนอข้อมูลข่าวสารสองด้านจะโน้มน้าวนักเรียนได้ดีกว่า

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวทางการวิจัยของโฮฟแลนด์และคณะ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นความกลัว ความมีการเน้นให้เห็นถึงอันตรายหรือความร้ายแรงที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นในกรณีของพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม ถ้าเป็นพฤติกรรมที่หากนักเรียนไม่ทำแล้วอาจมีอันตรายหรือความร้ายแรงเกิดขึ้น การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ในลักษณะดังกล่าว ควรเน้นให้เห็นความอันตรายหรือความร้ายแรงด้วย ถ้าผนวกเข้ากับแนวคิดของไอเซ็น ที่ถือว่าการที่บุคคลเชื่อว่าถ้าตนทำพฤติกรรมใดแล้วได้รับผลที่ตนประเมินว่าเป็นผลทางบวก จะช่วยส่งเสริม ให้บุคคลมีเจตคติที่ดีต่อการทำพฤติกรรมนั้น และอาจส่งผลต่อการทำพฤติกรรมดังกล่าวของนักเรียนได้ ดังนั้นกรณีของพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนทำ จึงควรมีการกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงผลทางบวกที่ จะเกิดขึ้นถ้าตนทำพฤติกรรมนั้นนั้นควบคู่ไปด้วย

22.5 กรณีที่พฤติกรรมที่จะสร้างเสริมให้แก่ นักเรียน เป็นพฤติกรรมที่หากนักเรียนไม่ทำแล้ว อาจมีอันตรายหรือความร้ายแรงเกิดขึ้นได้ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นความกลัวจะสามารถโน้มน้าว ให้นักเรียนได้ และจะได้ผลดียิ่งขึ้นถ้าได้เน้นให้นักเรียนคิดถึงอันตราย หรือความร้ายแรงที่อาจจะเกิดขึ้น กับตนได้หากไม่ทำพฤติกรรมนั้น ควบคู่กับการกระตุ้นให้คิดถึงผลทางบวกที่อาจจะเกิดขึ้น หากตนทำ พฤติกรรมนั้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวทางการวิจัยของโฮฟแลนด์และคณะ ได้กล่าวถึงแหล่งของข้อมูลข่าวสารว่า ถ้าเป็นแหล่งที่ มีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่นำเสนอ จะโน้มน้าวผู้รับข้อมูลข่าวสารได้ดีกว่า ดังนั้นถ้าได้ข้อมูลข่าวสารมาจาก หลายแห่ง ควรเลือกและระบุให้นักเรียนทราบว่าได้มาจากแหล่งที่มีความเชี่ยวชาญ

22.6 กรณีที่มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคำนิยามที่จะสร้างเสริมให้แก่นักเรียนจากแหล่งต่างๆ หากนำเสนอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้นักเรียน ถ้าเลือกและระบุให้นักเรียนทราบว่า ข้อมูลข่าวสารนั้น ได้มาจากแหล่งที่มีความเชี่ยวชาญจะช่วยให้มั่นใจว่านักเรียนได้ดีกว่า

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของโฮฟแลนด์ ผู้รับข้อมูลข่าวสารจะใส่ใจในข้อมูลข่าวสารมากขึ้น ถ้าใช้ผู้เสนอข้อมูลข่าวสารเป็นบุคคลที่ผู้รับข้อมูลข่าวสารชื่นชอบ และมีลักษณะที่ชวนมอง เมื่อผนวกกับแนวคิดของไอเซ็น ถ้านักเรียนรับรู้ว่ามีคนสำคัญสำหรับตนต้องการให้ ตนทำพฤติกรรมนั้น และการรับรู้มีอิทธิพลต่อนักเรียน จึงควรนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยให้บุคคลเหล่านั้นเป็นสื่อในการนำเสนอ

22.7 กรณีที่นักเรียนรับรู้ว่ามีคนสำคัญสำหรับตนต้องการให้ตนทำพฤติกรรมนั้น และการรับรู้ดังกล่าว มีอิทธิพลต่อนักเรียน หากนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สื่อให้นักเรียนเข้าใจว่า หมายถึงบุคคลเหล่านั้นเชิญชวนให้ทำพฤติกรรม และนำเสนอในลักษณะที่ชวนมอง จะช่วยเพิ่มความสนใจจากนักเรียนได้ดีกว่า และถ้านักเรียนได้รับการกระตุ้นให้คิดถึงผลทางบวกที่จะเกิดขึ้น หากตนทำตามสื่อที่นำเสนอ จะช่วยเสริมให้นักเรียนตัดสินใจทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของไอเซ็น ถือว่า ถ้าบุคคลเชื่อว่าหากตนทำพฤติกรรมใดแล้ว ได้รับผลที่ตนประเมินว่าเป็นผลทางลบ บุคคลจะมีเจตคติทางลบต่อการทำพฤติกรรมดังกล่าว และอาจส่งผลต่อการทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นได้ ดังนั้นหากนักเรียนรับรู้ว่าจะไม่ทำพฤติกรรมที่แสดงถึงคำนิยามที่พึงประสงค์ จึงควรพูดกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงผลทางลบที่จะเกิดขึ้นหากตนไม่ทำพฤติกรรมดังกล่าว

22.8 กรณีที่นักเรียนรับรู้ว่ามีผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนไม่ต้องการให้ตนทำพฤติกรรมนั้น และการรับรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อนักเรียน การกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงผลทางลบที่จะเกิดขึ้นหากนักเรียนทำตาม การรับรู้ของตนจะช่วยให้แนวโน้มที่นักเรียนจะไม่ทำพฤติกรรมลดลง

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของแรทส์เสนอว่า สามารถพัฒนาค่านิยมให้แก่บุคคลได้ โดยใช้กระบวนการทำความเข้าใจ กระจำในค่านิยม

23. การให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกแนวทางปฏิบัติตนอย่างมีอิสระจากหลาย ๆ ทางเลือก หลังจากได้มีโอกาสพิจารณาไตร่ตรอง ถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากทางเลือกแต่ละทางแล้ว และได้แสดงออกว่าตนเห็นคุณค่าในแนวทางที่ตนเลือกด้วยการยินดีเปิดเผยทางเลือกของตนให้ผู้อื่นทราบ เป็นการพัฒนาค่านิยมให้แก่ นักเรียนได้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของโรเจอร์และแรทส์เกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีค่านิยมใด ๆ บุคคลนั้นจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมด้วย

24. การส่งเสริมให้นักเรียนมีค่านิยมใด ๆ จะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมนั้นด้วย

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของระบบคู่สัญญา การให้บุคคลกำหนดจุดมุ่งหมาย และวางแผนการปฏิบัติที่ชัดเจน จะช่วยให้บุคคลมีเป้าหมายแนวทางปฏิบัติ และมีแนวทางประเมินตนเอง เมื่อผนวกกับแนวคิดของแรทล์ เกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลมีค่านิยมใด ๆ ที่มุ่งให้มีการปฏิบัติตนที่แสดงถึงค่านิยมนั้นด้วยอย่าง สม่่าเสมอ แนวคิดของระบบคู่สัญญาจึงช่วยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมดังกล่าวได้

นำไปสู่

หลักการ

25. การกำหนดจุดมุ่งหมายและการวางแผนการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมาย มีแนวทางการปฏิบัติและมีแนวทางการประเมินการปฏิบัติของตน

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของไอเซ็น การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม จะทำให้ทราบข้อมูลว่าปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการทำพฤติกรรมของนักเรียน ถ้าผนวกเข้ากับแนวคิดของระบบคู่สัญญาที่มุ่งเน้นให้มีการวางแผนในการปฏิบัติตน ข้อมูลเหล่านี้จึงอาจนำมาใช้ประกอบการวางแผนได้

นำไปสู่

หลักการ

26. ข้อมูลเกี่ยวกับกับพฤติกรรม และปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม นำมาใช้ประกอบการวางแผนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำพฤติกรรมดังกล่าวได้

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวทางการศึกษาของโฮฟแลนด์และคณะ เกี่ยวกับการเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นความกลัว มีแนวทางว่าถ้ามีการเสนอแนะแนวทางปฏิบัติตนเพื่อให้ออกห่างจากอันตรายหรือความร้ายแรงที่จะเกิดขึ้น ความกลัวไปด้วยจะโน้มน้าวผู้รับข้อมูลข่าวสารได้ดีขึ้น เมื่อผนวกเข้ากับแนวคิดเกี่ยวกับระบบคู่สัญญา จึงควรเน้นให้นักเรียนวางแผนการปฏิบัติตนเพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายหรือความร้ายแรงดังกล่าวด้วย

26.1 กรณีที่พฤติกรรมที่จะสร้างเสริมให้แก่นักเรียน เป็นพฤติกรรมที่หากนักเรียนไม่ทำแล้วอาจมีอันตรายหรือความร้ายแรงเกิดขึ้นได้ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อกระตุ้นความกลัวจะสามารถโน้มน้าวนักเรียนได้ดีขึ้น ถ้าทำควบคู่กับการให้นักเรียนได้วางแผนการปฏิบัติตน เพื่อหลีกเลี่ยงจากอันตรายหรือความร้ายแรงดังกล่าว

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของไอเซ็น หากบุคคลรับรู้ว่าเป็นการง่ายที่ตนจะทำพฤติกรรมนั้นและการรับรู้ไม่มีอิทธิพลต่อบุคคล จะสามารถตรวจสอบได้ว่า มีปัจจัยอะไรบางอย่างที่จะมาส่งเสริมกระทำพฤติกรรม ถ้าผนวกเข้ากับแนวคิดของระบบคู่สัญญา ข้อมูลเหล่านี้อาจนำมาใช้ประกอบในชั้นการวางแผนได้

26.2 กรณีที่นักเรียนรับรู้ว่าเป็นการง่ายที่ตนจะทำพฤติกรรมนั้น และการรับรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อนักเรียน การแนะนำให้นักเรียนวางแผนการปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นไปได้พร้อมกับนำสิ่งที่นักเรียนถือว่าเป็นมาช่วยส่งเสริมการทำพฤติกรรม มาปรับใช้ในการวางแผนจะช่วยให้นักเรียนควบคุมตนเองในการทำพฤติกรรมนั้นดีขึ้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแนวคิดของไอเซ็น หากบุคคลรับรู้ว่าเป็นการยากที่ตนจะทำพฤติกรรมนั้น และการรับรู้ไม่มีอิทธิพลต่อบุคคล จะสามารถตรวจสอบได้ว่ามีปัจจัยอะไรบางอย่าง เป็นสิ่งที่มาขัดขวางการทำพฤติกรรม ถ้าผนวกเข้ากับแนวคิดของระบบคู่สัญญา ข้อมูลเหล่านี้อาจนำไปใช้ประกอบในชั้นการวางแผน เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ได้

26.3 กรณีที่นักเรียนรับรู้ว่าเป็นการยากที่ตนจะทำพฤติกรรมนั้น และการรับรู้ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อนักเรียน การแนะนำให้นักเรียนวางแผนแก้ปัญหาต่าง ๆ ควบคู่กับการแนะนำให้นักเรียนวางแผนการปฏิบัติที่ง่ายและเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้จะช่วยให้นักเรียนควบคุมตนเองให้ทำพฤติกรรมนั้นได้ดีขึ้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของระบบคู่สัญญา เกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคคลทำพฤติกรรมใด ๆ บุคคลจะควบคุมตนเองให้ทำพฤติกรรมนั้นได้ดีขึ้น ถ้ามีผู้ที่บุคคลนั้น ยอมรับหรือให้ความเกรงใจมาร่วมรับรู้ และให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนด้วย

27. การที่นักเรียนได้ผู้ที่มีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน เป็นผู้ที่นักเรียนให้ความเกรงใจมาช่วยให้คำแนะนำและร่วมรับรู้ในการกระทำของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนควบคุมตนเองให้ทำพฤติกรรมนั้นได้ดีขึ้น

ข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แนวคิดของระบบคู่สัญญาเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการปฏิบัติตนนั้น มีขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่งคือ ให้บุคคลได้มีโอกาสประเมินตนเอง โดยมีผู้ที่บุคคลเลือกมาเป็นคู่สัญญาเป็นผู้ให้คำแนะนำควบคู่ไปด้วย เพื่อให้บุคคลนำมาใช้เป็นแนวทางปรับปรุงตนเอง

28. การที่นักเรียนได้ประเมินตนเองควบคู่กับการประเมินของผู้ร่วมรับรู้การกระทำของนักเรียน และนักเรียนได้ทราบผลการประเมินนั้น จะช่วยให้นักเรียนนำผลการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติของตนได้

จากการวิเคราะห์ในส่วนของกระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่แก่นักเรียนนี้ ผู้วิจัย กำหนดภาพรวมของกระบวนการในส่วนนี้ได้ว่าประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม ส่วนที่ 2 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมโดยช่วยทำความเข้าใจความกระจำงในค่านิยม และส่วนที่ 3 การส่งเสริมพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม

จากข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานของกระบวนการ และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้หลักการสำหรับใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมค่านิยมให้แก่แก่นักเรียน 29 ข้อ และได้ภาพรวมของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมนี้ว่าประกอบด้วย 2 กระบวนการย่อย แต่ละกระบวนการย่อยประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆ ดังนี้

1. กระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม
 - ส่วนที่ 2 การศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึง

ค่านิยม

ส่วนที่ 3 การศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยม

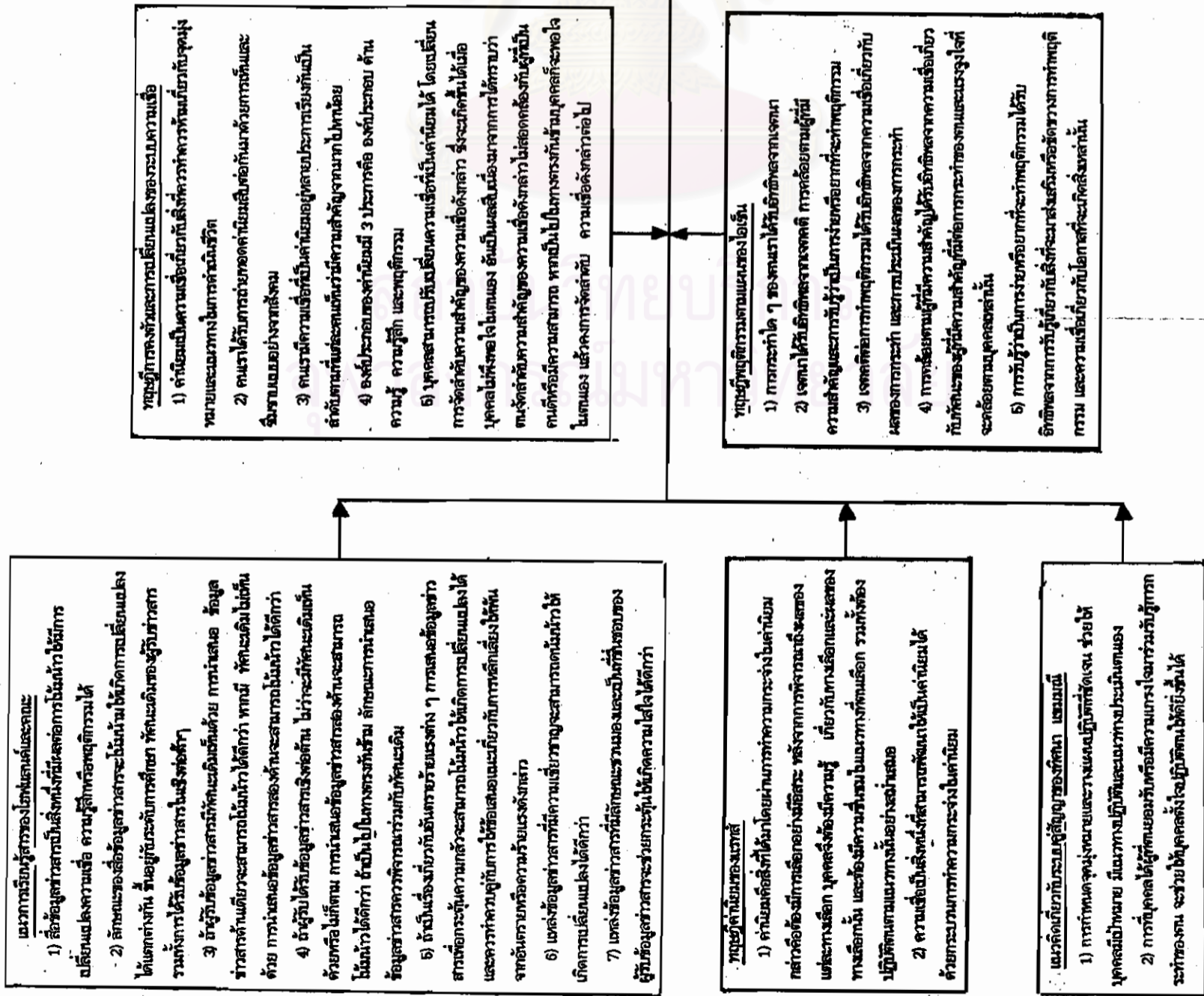
2. กระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่แก่นักเรียน ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม
 - ส่วนที่ 2 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมโดยช่วยทำความเข้าใจความกระจำงใน

ค่านิยม

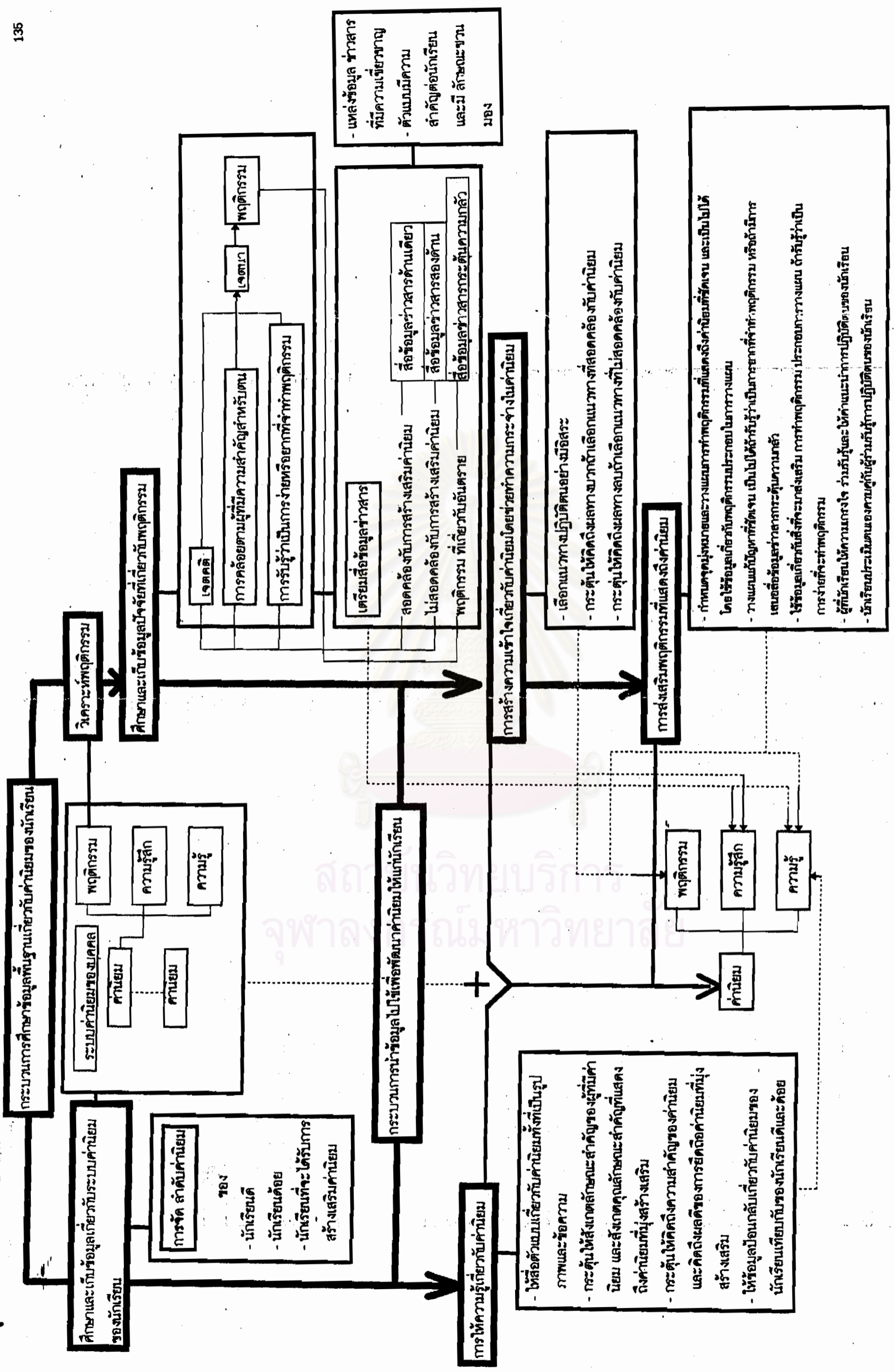
ส่วนที่ 3 การส่งเสริมพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม

จากหลักการที่ได้ 28 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาให้เป็นกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมโดยกำหนดให้หลักการข้อที่ 1 ถึง 5 เป็นหลักการโดยรวมของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมนี้ สำหรับหลักการของกระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน ส่วนที่ 1 ได้แก่หลักการข้อที่ 6 ส่วนที่ 2 ได้แก่หลักการข้อที่ 7 ถึง 12 ส่วนที่ 3 ได้แก่หลักการข้อที่ 13 และ 14 ส่วนหลักการของกระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่แก่นักเรียน ส่วนที่ 1 ได้แก่หลักการข้อที่ 15 ถึง 19 ส่วนที่ 2 ได้แก่หลักการข้อที่ 20 ถึง 22 และส่วนที่ 3 ได้แก่หลักการข้อที่ 23 ถึง 28

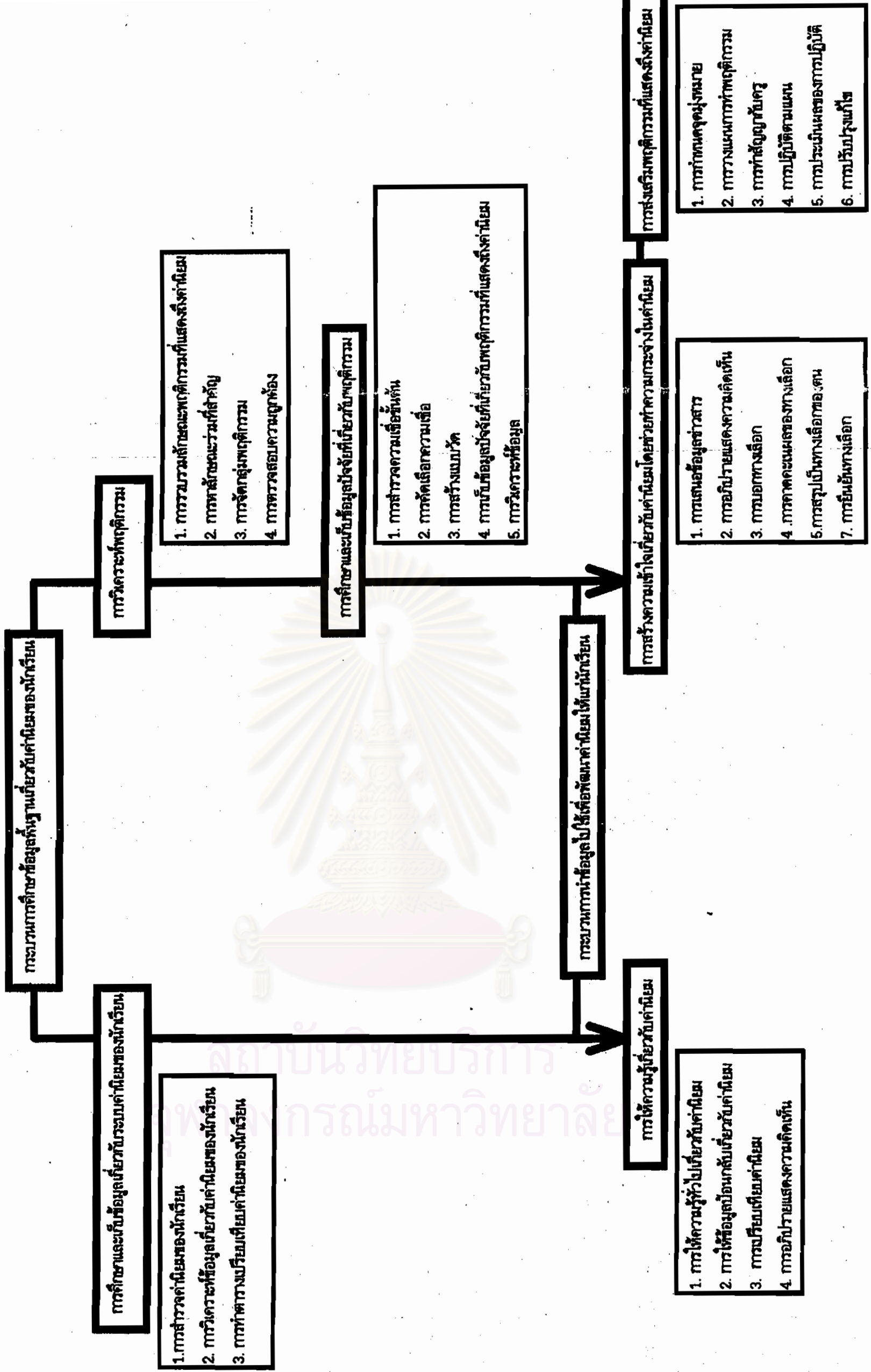
สรุปแนวคิดทฤษฎีที่นำไปสู่หลักการสำคัญ ผังมโนทัศน์ และขั้นตอนของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมแสดงในแผนภูมิที่ 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

แหล่งแนวคิด ทฤษฎี					หลักการ
โยน	แหล่ง	วิธี	โยน	หลักการ	
-	ข้อ 1	ข้อ 4	-	-	ข้อ 1
ข้อ 1-5	ข้อ 1	ข้อ 4	ข้อ 1	-	ข้อ 2
ข้อ 1-6	-	ข้อ 1,3,5	-	-	ข้อ 3
-	-	ข้อ 1,3,5	-	-	ข้อ 4
ข้อ 1-5	ข้อ 2	-	-	-	ข้อ 5
ข้อ 1-5	-	-	-	-	ข้อ 6
ข้อ 1-5	-	-	-	-	ข้อ 7
ข้อ 3	-	-	-	-	ข้อ 8
ข้อ 4	-	-	-	-	ข้อ 9
ข้อ 5	-	-	-	-	ข้อ 10
ข้อ 1-5	-	-	-	-	ข้อ 11
ข้อ 1-6	-	-	-	-	ข้อ 12
-	ข้อ 1	ข้อ 1,3	-	-	ข้อ 13
-	-	ข้อ 1,3,5	-	-	ข้อ 14
-	-	ข้อ 4	-	-	ข้อ 15
-	ข้อ 1	ข้อ 2	-	-	ข้อ 16
ข้อ 1-3	-	-	-	-	ข้อ 17
-	-	ข้อ 5	-	-	ข้อ 18
-	-	ข้อ 5	-	-	ข้อ 19
-	-	ข้อ 5	-	-	ข้อ 20
-	-	-	ข้อ 1	-	ข้อ 21
ข้อ 1-5	-	-	ข้อ 1	-	ข้อ 22
ข้อ 1-5	-	-	ข้อ 1-4	-	ข้อ 22.1
ข้อ 1-5	-	-	ข้อ 1-4	-	ข้อ 22.2
ข้อ 1-6	-	-	ข้อ 1-4	-	ข้อ 22.3
ข้อ 1-5	-	-	ข้อ 1-4	-	ข้อ 22.4
-	-	-	ข้อ 6	-	ข้อ 22.5
-	-	-	ข้อ 6	-	ข้อ 22.6
ข้อ 4	-	-	ข้อ 7	-	ข้อ 22.7
ข้อ 2,4	-	-	-	-	ข้อ 22.8
-	-	ข้อ 4	-	-	ข้อ 23
-	-	-	-	-	ข้อ 24
-	-	-	-	-	ข้อ 25
ข้อ 1-5	-	ข้อ 4	ข้อ 1-7	ข้อ 1	ข้อ 26
-	-	-	ข้อ 5	ข้อ 1	ข้อ 26.1
ข้อ 5	-	ข้อ 4	-	ข้อ 1	ข้อ 26.2
ข้อ 5	-	ข้อ 4	-	ข้อ 1	ข้อ 26.3
-	-	ข้อ 4	-	ข้อ 2	ข้อ 27
-	-	ข้อ 4	-	ข้อ 2	ข้อ 28

แผนภูมิที่ 5 มุ่งลำดับขั้นตอนของการสร้างเสริมค่านิยม

จากแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน และหลักการของกระบวนการ ผู้วิจัยได้กำหนด วัตถุประสงค์ ขอบเขตและลักษณะของกระบวนการ บทบาทของครูกับนักเรียน ขั้นตอนดำเนินการตลอดจน การประเมินผลนักเรียน จัดทำเป็นองค์ประกอบของกระบวนการ รายละเอียดขององค์ประกอบเหล่านี้ แสดง ไว้ในเอกสารนำเสนอกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมที่พัฒนาขึ้น

4. ขั้นตอนของกระบวนการสร้างเสริมค่านิยม

จากหลักการของกระบวนการเหล่านี้ ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนหลักของกระบวนการ แต่ละส่วน ดังนี้

กระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมแสดงถึงค่าของนักเรียน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม

- 1.) การรวบรวมลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม
- 2.) การทาลักษณะรวมที่สำคัญ
- 3.) การจัดกลุ่มพฤติกรรม
- 4.) การตรวจสอบความถูกต้อง

ส่วนที่ 2 การศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงถึง

ค่านิยม

- 1.) การสำรวจความเชื่อขั้นต้น
- 2.) การคัดเลือกความเชื่อ
- 3.) การสร้างแบบวัด
- 4.) การเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
- 5.) การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 3 การศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของนักเรียน

- 1.) การสำรวจค่านิยมของนักเรียน
- 2.) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน
- 3.) การทำแผนภูมิเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียน

กระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่ นักเรียน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับค่านิยม

- 1) การให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับค่านิยม
- 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับค่านิยม
- 3) การตีความข้อมูล

ค่านิยม

ส่วนที่ 2 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมโดยช่วยทำความเข้าใจในความกระจ่างใน

- 1.) การเสนอข้อมูลข่าวสาร
- 2.) การอภิปรายแสดงความคิดเห็น
- 3.) การบอกทางเลือก

ส่วนที่ 3 การส่งเสริมพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม

- 1.) การกำหนดจุดมุ่งหมาย
- 2.) การวางแผนการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม
- 3.) การทำสัญญากับครู
- 4.) การปฏิบัติตามแผน และบันทึกการปฏิบัติส่งครู
- 5.) การประเมินผลการปฏิบัติ
- 6.) การปรับปรุงแก้ไข

5. การจัดทำเอกสารประกอบการใช้กระบวนการสร้างเสริมค่านิยม

เอกสารประกอบการใช้กระบวนการที่จัดทำขึ้นได้แก่คู่มือการใช้กระบวนการสร้างเสริมค่านิยม ซึ่งเสนอรายละเอียดทุกขั้นตอนดำเนินการ พร้อมกับเครื่องมือที่ใช้ และตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญของขั้นตอนนั้น ๆ เอกสารฉบับนี้ต้องใช้ควบคู่กับเอกสารนำเสนอกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมที่พัฒนาขึ้น

6. การจัดทำโครงการสร้างเสริมค่านิยมด้านความรับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการที่พัฒนาขึ้น

โครงการสร้างเสริมค่านิยมด้านความรับผิดชอบจัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอขอทดลองกระบวนการ โดยนำไปทดลองจัดกิจกรรมกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในคาบกิจกรรมอิสระ ก่อนนำโครงการไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมของโครงการ ผลการตรวจสอบนำเสนอในหัวข้อต่อไป

7. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของโครงการสร้างเสริมค่านิยมด้านความรับผิดชอบ

7.1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของโครงการในเชิงทฤษฎี

จากการตรวจสอบโครงการสร้างเสริมค่านิยมด้านความรับผิดชอบ เอกสารนำเสนอกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมที่พัฒนาขึ้น และคู่มือการใช้กระบวนการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นว่า ทั้งเอกสารที่นำเสนอกระบวนการ และคู่มือการใช้กระบวนการมีความยาว และมีรายละเอียดมาก พร้อมทั้งได้ปรับแก้สำนวนภาษา ในส่วนของแผนการจัดกิจกรรมที่นำเสนอเป็นตัวอย่าง ในคู่มือการใช้กระบวนการนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นตอบสนองจุดประสงค์

ของกระบวนการแล้ว สื่อที่ใช้และการประเมินผลเหมาะสมดี และมีผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เห็นว่า เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมแต่ละหน่วยควรได้รับการปรับปรุงโดยเพิ่มเวลา และคงกิจกรรมไว้ตามเดิม

จากผลการตรวจสอบดังกล่าว ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับสำนวนภาษา มาปรับแก้เอกสารทุกฉบับ ส่วนเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมแต่ละหน่วยนั้น ตามแนวทางของกระบวนการแล้วสามารถยืดหยุ่นได้ โดยเฉพาะกิจกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ซึ่งนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามที่ตนได้วางแผนไว้ทั้งในและนอกเวลา และต้องมาพบครูตามที่ได้นัดหมายไว้ เวลาที่กำหนดจึงสามารถปรับได้ตามความเหมาะสม

7.2 ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของโครงการในเชิงปฏิบัติ

จากการนำกระบวนการสร้างเสริมค่านิยมที่พัฒนาขึ้นเฉพาะกระบวนการย่อย ส่วนที่เป็นการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่นักเรียน ไปทดลองใช้กับนักเรียน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินการทดลองจัดกิจกรรมในครั้งนี้ ผลการประเมินพบว่า เวลาที่ใช้จัดกิจกรรมมีความเหมาะสมดี กิจกรรมที่จัดขึ้นและการประเมินผลตอบสนองจุดประสงค์ของกระบวนการแล้ว ส่วนสื่อที่นำเสนอให้แก่ นักเรียนควรปรับปรุงให้สวยงามและสร้างความสนใจของนักเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงนำข้อเสนอแนะดังกล่าว มาปรับปรุงสื่อที่นำเสนอให้แก่ นักเรียน ให้มีความเหมาะสมกว่าเดิม

ตอนที่ 2 การทดลองสร้างค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น

ผู้วิจัยทดลองใช้กระบวนการสร้างเสริมค่านิยม กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 43 คน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ปีการศึกษา 2539 ถึงเดือนมกราคม ปีการศึกษา 2540 ผลการทดลองใช้กระบวนการแต่ละส่วนมีดังนี้

2.1 กระบวนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวผู้วิจัยจัดกลุ่มพฤติกรรมและรายละเอียดของกลุ่มพฤติกรรมเป็นคุณลักษณะหลัก 5 ประการและคุณลักษณะย่อย 19 ประการที่แสดงถึงความรับผิดชอบ หลักจากการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเหลือคุณลักษณะย่อย 18 ประการ แสดงรายละเอียดของคุณลักษณะเหล่านี้ไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คุณลักษณะหลัก คุณลักษณะย่อยที่แสดงความรับผิดชอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และรายละเอียดของคุณลักษณะเหล่านั้น

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
1. ตระหนักถึงความสำคัญของหน้าที่	1.1 รับผิดชอบต่อหน้าที่	1.1.1 เมื่อได้รับมอบหมายจากครูให้ทำงานจะรู้ว่าครูต้องการให้ตนทำอะไร
		1.1.2 เมื่อได้รับมอบหมายจากผู้ปกครองให้ทำงานจะรู้ว่าผู้ปกครองต้องการให้ตนทำอะไร
		1.1.3 เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาใดๆจะรู้ว่าตนควรเรียนวิชานั้น
		1.1.4 รู้ว่าเมื่อไรตนควรช่วยผู้ปกครองทำงาน
		1.1.5 รู้ว่าเมื่อไรตนควรช่วยเหลืองานโรงเรียน
		1.1.6 รู้ว่าเมื่อไรตนควรช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม
		1.1.7 ยอมรับว่างานที่ครูมอบหมายเป็นสิ่งที่ตนต้องทำ
	1.2 ยอมรับว่าหน้าที่เป็นสิ่งที่ตนต้องทำ	1.2.1 ยอมรับว่างานที่ผู้ปกครองมอบหมายเป็นสิ่งที่ตนต้องทำ
		1.2.2 ยอมรับว่าการเรียนวิชาต่างๆ เป็นสิ่งที่ตนต้องทำ
		1.2.3 ยอมรับว่าการช่วยเหลือผู้ปกครองเป็นสิ่งที่ตนต้องทำ
		1.2.4 ยอมรับว่าการช่วยเหลือโรงเรียนเป็นสิ่งที่ตนต้องทำ
		1.2.5 ยอมรับว่าการช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมเป็นสิ่งที่ตนต้องทำ
	1.3 ชอบการทำหน้าที่	1.3.1 ชอบทำงานที่ครูมอบหมาย
		1.3.2 ชอบทำงานที่ผู้ปกครองมอบหมาย
		1.3.3 ชอบการเรียนวิชาต่างๆ
		1.3.4 ชอบทำการบ้าน

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
	1.4 ถือว่าการทำหน้าที่ของตนเป็นสิ่งที่สำคัญ	1.3.5 ชอบอ่านหนังสือวิชาการในเวลาว่าง 1.3.6 ชอบช่วยเหลือผู้ปกครอง 1.3.7 ชอบช่วยเหลือโรงเรียน 1.3.8 ชอบช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม 1.4.1 ถือว่าการทำงานที่ครูมอบหมายเป็นสิ่งที่สำคัญ 1.4.2 ถือว่าการทำงานที่ผู้ปกครองมอบหมายเป็นสิ่งที่สำคัญ 1.4.3 ถือว่าการเรียนวิชาต่างๆ เป็นสิ่งที่สำคัญ 1.4.4 ถือว่าการช่วยเหลือผู้ปกครองเป็นสิ่งที่สำคัญ 1.4.5 ถือว่าการช่วยเหลือโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ 1.4.6 ถือว่าการช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญ
2. ทำหน้าที่ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	2.1 ควบคุมตนเองได้	2.1.2 มีท่าทางและพูดจาสุภาพเมื่อทำงานที่ครูมอบหมาย 2.1.3 มีท่าทางและพูดจาสุภาพเมื่อทำงานที่ผู้ปกครองมอบหมาย 2.1.4 มีท่าทางและพูดจาสุภาพเมื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ 2.1.5 มีท่าทางพูดจาสุภาพเมื่อช่วยเหลือผู้ปกครอง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
		2.1.6 มีท่าทางและพูดจาสุภาพเมื่อช่วยเหลือโรงเรียน
		2.1.7 มีท่าทางและพูดจาสุภาพเมื่อช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม
	2.2 สมัครงานทำหน้าที่	สมัครงานที่ครูมอบหมาย สมัครงานที่ผู้ปกครองมอบหมาย สมัครงานที่กิจกรรมการเรียน
		2.2.4 สมัครงานทำการบ้าน
		2.2.5 สมัครงานค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน
		2.2.6 สมัครงานอ่านหนังสือวิชาการในเวลาว่าง
		2.2.7 สมัครงานหาแบบฝึกหัดพิเศษที่ต่างจากบทเรียนในชั้นมาทำในเวลาว่าง
		2.2.8 สมัครงานทำความสะอาดบ้าน
		2.2.9 สมัครงานจัดเครื่องใช้ในบ้านให้เป็นระเบียบ
		2.2.10 สมัครงานดูแลสมาชิกในครอบครัวเมื่อเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย
		2.2.11 สมัครงานแก้ปัญหาสมาชิกในครอบครัวไม่เข้าใจกัน
		2.2.12 สมัครงานรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน
		2.2.13 สมัครงานปิดน้ำที่เปิดทิ้งไว้
		2.2.14 สมัครงานถนอมของใช้ของโรงเรียน
		2.2.15 สมัครงานรักษาความสะอาดของห้องเรียน
		2.2.16 สมัครงานช่วยปิดไฟและพัดลมในห้องเรียนเมื่อเลิกใช้
		2.2.17 สมัครงานจัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ
		2.2.18 สมัครงานเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประเพณีของชุมชน
		2.2.19 สมัครงานรักษาสาธารณะสมบัติ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
		2.2.20 สม่ครใจให้ความรู้ ความสนุกเพลิดเพลิน แก่ผู้อื่นตามความสามารถของตน
		2.2.21 สม่ครใจสละสิ่งของของตนให้แก่ผู้เดือดร้อน
		2.2.22 สม่ครใจรีบแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อเห็น สิ่งที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม
3.ทำหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่	3.1 วางแผนในการทำหน้าที่ของตน	3.1.1 ทำงานได้รับมอบหมายโดยคิดพิจารณาาก่อนว่า ผู้มอบงานต้องการให้งานนั้นบรรลุผลอย่างไร
		3.1.2 ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยคิดกำหนดแนวทางที่จะต้องทำไว้ล่วงหน้าเพื่อให้งานบรรลุผล
		3.1.3 ในการเรียนวิชาใดๆจะตรวจสอบว่าเมื่อจบบทเรียนตนควรจะมีความรู้สึกในเรื่องใดบ้าง
		3.1.4 เรียนวิชาต่างๆ โดยคิดกำหนดแนวทางที่จะต้องทำไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนบรรลุผล
		3.1.5 เตรียมอุปกรณ์การเรียนมาพร้อม
		3.1.6 ช่วยเหลือผู้ปกครองโดยคิดกำหนดแนวทางไว้ล่วงหน้า
		3.1.7 ช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมแต่ในสิ่งที่ดีงาม โดยคิดกำหนดแนวทางไว้ล่วงหน้า
	3.2 มีความซื่อสัตย์	3.2.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามที่ได้รับปากไว้กับผู้อื่น
		3.2.2 ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามแนวทางที่คิดกำหนดไว้ล่วงหน้า
		3.2.3 ทำกิจกรรมการเรียนตามแนวทางที่คิด กำหนดไว้ล่วงหน้า
		3.2.4 ช่วยผู้ปกครองทำงานตามที่คิดกำหนดไว้ล่วงหน้า
		3.2.5 ทำเวรรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน ตามตารางที่กำหนดไว้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
		3.2.6 ทำเวรรักษาความสะอาดห้องเรียนตามตารางที่กำหนดไว้
		3.2.7 ช่วยเหลือผู้อื่นแต่ในสิ่งที่ดีงามตามความสามารถของตนตามที่คิดไว้ล่วงหน้า
3.3 มีสติและสมาธิ		3.3.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างรู้ตัวว่าตนกำลังทำอะไร
		3.3.2 ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่สนใจกับสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงานนั้น
		3.3.3 ทำกิจกรรมการเรียนโดยรู้ตัวว่าตนกำลังทำอะไร
		3.3.4 ทำกิจกรรมการเรียนโดยไม่สนใจกับสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนนั้น
3.4 มีความละเอียดรอบคอบ		3.4.1 ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละครั้งจะมีการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นระยะๆ
		3.4.2 ตรวจสอบดูความเรียบร้อย เมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ
		3.4.3 ซักถามทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียน
		3.4.4 ในการเรียนแต่ละครั้งจะมีการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆเป็นระยะๆ
		3.4.5 ตรวจสอบดูความเรียบร้อยเมื่อทำแบบฝึกหัดวิชาใดๆเสร็จ
		3.4.6 ช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีการทบทวนการกระทำของตนว่าก่อให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวมบ้างหรือไม่
3.5 มีระเบียบวินัย		3.5.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันกำหนดเวลา
		3.5.2 เข้าชั้นเรียนตรงเวลา
		3.5.3 ปฏิบัติตามระเบียบของชั้นเรียน
		3.5.4 แต่งกายถูกระเบียบ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
		3.5.5 ส่งการบ้านตามเวลา
		3.5.6 งดเว้นจากการทำลายสาธารณะสมบัติต่างๆ
		3.5.7 หลีกเลียงจากการทะเลาะวิวาทกับนักเรียน โรงเรียนอื่น
		3.5.8 ตรงต่อเวลาในการนัดหมายกับผู้อื่น
4. ทำหน้าที่อย่างต่อ เนื่องจนงานเสร็จ	4. มีการเตรียมการและ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	4.1.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยมีการคิดล่วงหน้า เกี่ยวกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น
		4.1.2 ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยมีการกำหนด แนวทางแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า
		4.1.3 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจากการทำงานที่ได้รับ มอบหมายจะพยายามแก้ปัญหาจนงานเสร็จ
		4.1.4 เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับบทเรียนจะซักถามครู จนเข้าใจ
		4.1.5 ช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีการคิดล่วงหน้าที่เกี่ยวข้อง กับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น
		4.1.6 ช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีการกำหนดแนวทางแก้ ปัญหาไว้ล่วงหน้า
		4.1.7 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจากการช่วยเหลือผู้อื่น จะพยายามแก้ปัญหาจนงานเสร็จ
	4.2 มีความอดทน	4.2.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่หลีกเลี่ยง แม้จะเป็นสิ่งที่ตนไม่ชอบ
		4.2.2 ทำกิจกรรมการเรียนรู้วิชาต่างๆ โดยไม่หลีกเลี่ยง แม้จะเป็นสิ่งที่ตนไม่ชอบ
		4.2.3 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจากการช่วยเหลือผู้อื่นจะ อดทนต่อปัญหาเหล่านั้น
	4.3 มีความเพียร	4.3.1 ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนงานเสร็จโดย ไม่ทิ้งงาน

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คุณลักษณะหลัก	คุณลักษณะย่อย	รายละเอียด
		4.3.2 ทำกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด โดยไม่ละทิ้งกลางคัน 4.3.3 ทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปทำกิจกรรมส่วนตัวอื่นๆ 4.3.4 ช่วยเหลือผู้ปกครองจนงานเสร็จโดยไม่ทิ้งงาน 4.3.5 ทำเวรรักษาความสะอาดห้องเรียนจนงานเสร็จ โดยไม่ทิ้งงาน 4.3.6 ทำเวรรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนจนงานเสร็จโดยไม่ทิ้งงาน
	4.4 มีมนุษยสัมพันธ์	4.4.1 พยายามปรับนิสัยที่จะเป็นผลเสียต่อการทำงานของตน 4.4.2 ร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้กับเพื่อนๆ
5. ยอมรับผลการกระทำของตน	5.1 ติดตามผลการกระทำของตน	5.1.1 สอบถามผู้มอบงานเกี่ยวกับผลการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย 5.1.2 นำงานที่ครูตรวจมาดูผลการทำงานของตน
	5.2 มีเหตุผล	5.2.1 ยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย 5.2.2 ยอมรับผลการทำแบบฝึกหัดของตน 5.2.3 ยอมรับผลการเรียนของตน 5.2.4 ยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการที่ตนช่วยเหลือผู้อื่น
	5.3 ปรับปรุงการทำงานของตน	5.3.1 นำผลที่เกิดขึ้นจากการที่ตนทำงานที่ได้รับมอบหมายไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงการทำงานครั้งต่อไป 5.3.2 แก้ไขแบบฝึกหัดที่ผิดให้ถูกต้อง 5.3.3 อ่านหนังสือเพิ่มมากขึ้นเพื่อพัฒนาผลการเรียนของตน 5.3.4 นำผลที่เกิดขึ้นจากการที่ตนช่วยเหลือผู้อื่นมาเป็นแนวทางปรับปรุงการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป

ส่วนที่ 2 การศึกษาและเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยม จากคุณลักษณะที่แสดงถึงความรับผิดชอบที่ได้จากการวิเคราะห์พฤติกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยได้จำแนกคุณลักษณะเหล่านั้นออกเป็นคุณลักษณะด้านความรู้ ด้านความรู้สึกรู้สึก และด้านพฤติกรรม ดังรายละเอียดที่นำเสนอไว้แล้วใน ภาคผนวก ก ผู้วิจัยนำคุณลักษณะด้านพฤติกรรมที่จำแนกไว้นี้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษา และเก็บข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงค่านิยมด้านความรับผิดชอบ

พฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบที่จะนำมาใช้ในระบบงานการส่วนนี้ กำหนดขึ้นจากคุณลักษณะหลัก และคุณลักษณะย่อยที่แสดงถึงความรับผิดชอบที่มีส่วนของคุณลักษณะด้านพฤติกรรมผสมผสานอยู่ คุณลักษณะหลักและคุณลักษณะย่อยเหล่านี้ได้แก่

1. การทำหน้าที่ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อย คือความมุ่งมั่นเองได้
2. ทำหน้าที่ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อย คือวางแผนในการทำหน้าที่ของตน มีความซื่อสัตย์ มีสติและสมาธิ มีความละเอียดรอบคอบ และมีระเบียบวินัย
3. ทำหน้าที่อย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อย คือ มีการเตรียมการและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น มีความอดทน มีความเพียร และมีมนุษยสัมพันธ์
4. ยอมรับผลการกระทำของตน ประกอบด้วยคุณลักษณะย่อยคือ ติดตามผลการกระทำของตน มีเหตุผล และปรับปรุงการทำงานของตน

เนื่องจากความรับผิดชอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ ทำหน้าที่ 3 ประการ คือ การทำงานที่ได้รับมอบหมาย การศึกษาเล่าเรียนและการช่วยเหลือผู้อื่น ผู้วิจัยกำหนดพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบ สำหรับใช้ในระบบงานการนี้ว่าประกอบด้วย

1. การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ ได้แก่การทำการทำทางและพูดจาสุภาพเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูหรือผู้ปกครอง
2. การศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ ได้แก่การทำการทำทางและพูดจาสุภาพ เมื่อทำกิจกรรมการเรียนวิชาต่างๆ
3. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ ได้แก่การทำการทำทางและพูดจาสุภาพเมื่อ ช่วยเหลือผู้ปกครอง ช่วยเหลือโรงเรียน และช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม
4. การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ ได้แก่ การคิดพิจารณาก่อนว่าผู้มอบงานต้องการให้งานนั้นบรรลุผลอย่างไร การคิดกำหนดแนวทางที่จะต้องทำไว้ล่วงหน้า เพื่อให้งานบรรลุผล การทำงานนั้นตามที่ได้รับปากไว้กับผู้อื่น การทำงานนั้นตามแนวทางที่คิดไว้ล่วงหน้า การทำงานโดยรู้ตัวว่าตนกำลังทำอะไร การทำงานนั้นโดยไม่สนใจกับสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกันงานนั้น

การตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของการทำงานนั้นเป็นระยะๆ การตรวจทานดูความเรียบร้อยเมื่อทำงานนั้นเสร็จ และการทำงานนั้นเสร็จทันตามกำหนดเวลา

5. การศึกษาเล่าเรียนด้วยความเอาใจใส่ ได้แก่ การตรวจสอบก่อนว่าเมื่อจบบทเรียนในการเรียนแต่ละครั้งตนควรมีความรู้ในเรื่องใด การคิดกำหนดแนวทางที่จะต้องทำไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การเรียนบรรลุผล การเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาพร้อม การทำกิจกรรมการเรียนตามแนวทางที่คิดกำหนดไว้ล่วงหน้า การทำกิจกรรมการเรียนโดยรู้ตัวว่าตนกำลังทำอะไร การทำกิจกรรมการเรียนโดยไม่สนใจกับสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนนั้น การซักถามทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียน การตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเรียนของตน การตรวจทานดูความเรียบร้อยเมื่อทำแบบฝึกหัดเสร็จ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา การปฏิบัติตามระเบียบของชั้นเรียน การแต่งกายถูกระเบียบ และการส่งการบ้านตามเวลา

6. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ ได้แก่ การคิดกำหนดงานที่จะช่วยผู้ปกครองทำไว้ล่วงหน้า การคิดล่วงหน้าว่าจะช่วยเหลือผู้อื่นแต่ในสิ่งที่ทำได้ตามความสามารถของตน การช่วยผู้ปกครองทำงานตามที่คิดกำหนดไว้ล่วงหน้า การทำเวรรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียนตามตารางที่กำหนด การทำเวรรักษาความสะอาดห้องเรียนตามตารางที่กำหนด การช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมแต่ในสิ่งที่ทำได้ตามความสามารถของตนตามที่คิดไว้ การคิดทบทวนการกระทำของตนว่าทำให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวมบ้างหรือไม่ การงดเว้นจากการทำลายสาธารณะสมบัติต่างๆ การหลีกเลี่ยงจากการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่น และการตรงต่อเวลาในการนัดหมายกับผู้อื่น

7. การทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ ได้แก่ การคิดล่วงหน้าเกี่ยวกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการทำงานนั้น การคิดกำหนดแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวไว้ล่วงหน้า การพยายามแก้ปัญหาจนงานเสร็จ การทำงานนั้นโดยไม่คิดหลีกเลี่ยงแม้จะเป็นสิ่งที่ตนไม่ชอบ การทำงานนั้นจนเสร็จโดยไม่ทิ้งงาน และการปรับนิสัยที่จะเป็นผลเสียต่อการทำงานของตน

8. การศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง ได้แก่ การซักถามครูเกี่ยวกับปัญหาในบทเรียน การทำกิจกรรมการเรียนโดยไม่คิดหลีกเลี่ยงแม้เป็นสิ่งที่ตนไม่ชอบ การร่วมทำกิจกรรมการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโดยไม่ละทิ้งกลางคัน การทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปทำกิจกรรมส่วนตัวอื่นๆ และการร่วมทำกิจกรรมการเรียนกับเพื่อนๆ

9. การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภาระกิจ ได้แก่ การคิดล่วงหน้าเกี่ยวกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการช่วยเหลือผู้อื่น การคิดกำหนดแนวทางแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการช่วยเหลือผู้อื่นไว้ล่วงหน้า การพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือผู้อื่นจนเสร็จภาระกิจ การอดทนต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือผู้อื่น การช่วยผู้ปกครองทำงานจนเสร็จโดยไม่ทิ้งงาน การทำเวรรักษาความสะอาดของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนจนงานเสร็จโดยไม่ทิ้งงาน

10. การยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย ได้แก่ การสอบถามผู้มอบงานเกี่ยวกับผลของการทำงานของตน การยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานของตน การนำผลที่เกิดจากการที่ตนทำงานที่ได้รับมอบหมายไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงการทำงานครั้งต่อไป

11. การยอมรับผลการการศึกษาเล่าเรียนของตน ได้แก่ การนำงานที่ครูตรวจแล้วมาดูผลการทำงานของตน การยอมรับผลการทำแบบฝึกหัดของตน การแก้ไขแบบฝึกหัดที่ผิดให้ถูกต้อง การอ่านหนังสือเพิ่มมากขึ้นเพื่อพัฒนาผลการเรียนของตน

12. การยอมรับผลการช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ การยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการที่ตนช่วยเหลือผู้อื่น และการนำผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางปรับปรุงการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป

ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเหล่านี้ครั้งละ 1 พฤติกรรม โดยเริ่มจากการสำรวจและคัดเลือกความเชื่อขั้นต้น 3 ประการ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรม ความเชื่อเกี่ยวกับตนเองหรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนสำคัญทำให้นักเรียนตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรม และความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมเหล่านั้นของนักเรียน รายละเอียดของความเชื่อที่คัดเลือกไว้นี้แสดงในตารางที่ 6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ความเชื่อขั้นต้นเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรม คนหรือกลุ่มคนที่มีส่วนสำคัญทำให้นักเรียน ตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรม และสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของนักเรียน

ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรม		
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	การศึกษาเข้าเรียนด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ	การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำให้มีความสุขกับงานที่ทำ 2. ทำให้ได้รับการยกย่อง 3. ทำให้เกิดความภูมิใจ 4. ทำให้งานเสร็จสิ้นด้วยดี 5. ทำให้ผู้มอบหมายงานพอใจ 6. ทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น 2. ได้รับความชื่นชมจากครู 3. ต้องบังคับจิตใจของตนเอง 4. รู้สึกอึดอัด 5. ทำให้นักเรียนเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง 6. ขาดความสนุกสนานในการเรียน 7. ทำให้เพื่อนยอมรับเข้าร่วมทำงานต่างๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำให้นักเรียนได้รับคำชม 2. ทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ 3. ทำให้เกิดความภูมิใจ 4. ผู้อื่นยินดีช่วยเหลือนักเรียนตอบแทน 5. ทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด 6. เกิดความรำคาญ
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การศึกษาเข้าเรียน ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ 2. ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในผลงาน 3. ทำให้ได้รับความไว้วางใจ 4. ทำให้งานเสร็จทันเวลา 5. ทำให้เหนื่อยมากขึ้น 6. ทำให้ต้องทำงานหนักขึ้น 7. ทำให้มีความสุข 8. ทำให้เกิดความภูมิใจ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำให้มีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น 2. เกิดความเครียด 3. ใช้เวลาทบทวนบทเรียนน้อยลง 4. ทำให้พ่อแม่สบายใจ 5. ทำให้มั่นใจตนเอง 6. มีผลการเรียนดีขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้รับความช่วยเหลือประทับใจ 2. เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม 3. มีเวลาส่วนตัวน้อยลง 4. เกิดความกังวลกับเรื่องของผู้อื่น 5. มีเพื่อนมากขึ้น 6. ถูกกล่าวหาว่าช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อเอาหน้า

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างต่อเนืองจนงานเสร็จ	การศึกษาเข้าเรียนอย่างต่อเนื่อง จนสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง	การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง จนเสร็จภารกิจ
<ol style="list-style-type: none"> 1. เสียเวลาพักผ่อน 2. ทำให้งานเสร็จสมบูรณ์ 3. ทำให้งานมีข้อบกพร่องน้อยลง 4. ต้องใช้ความคิดมากขึ้น 5. ได้รับคำชม 6. ได้รับค่าไว้วางใจ 7. งานที่ทำได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ได้ความรู้ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ 2. มีความรู้พื้นฐานเพียงพอสำหรับ บทเรียนต่อไป 3. ทำให้สมองล้า 4. เกิดความเบื่อหน่าย 5. ทำให้เรียนตามทันผู้อื่น 6. ทำให้เรียนบทเรียนต่อไปได้ ง่ายขึ้น 7. จบการเรียนได้มากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกิดความภูมิใจ 2. เสียเวลา 3. มีความสุขใจ 4. มีเวลาทำงานของตนเอง น้อยลง 5. ทำให้ความเป็นอยู่ของคนใน สังคมดีขึ้น
การยอมรับผล ของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย	การยอมรับผล การศึกษาเข้าเรียนของตน	การยอมรับผล ของการช่วยเหลือผู้อื่น
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทราบข้อดีและข้อบกพร่องใน การทำงาน 2. เกิดความอับอายที่ผู้อื่นทราบ ข้อบกพร่องในการทำงาน ของตน 3. ได้ปรับปรุงข้อบกพร่องใน การทำงาน 4. ได้แนวทางการทำงานใน อนาคต 5. ได้รับคำตำหนิเมื่อมีงานข้อ บกพร่อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทราบข้อดีและข้อบกพร่องใน การเรียนของตน 2. เกิดความเสียใจที่มีข้อ บกพร่อง ในการเรียน 3. เกิดความดีใจถ้ามีผลการเรียน ดี 4. ได้ปรับปรุงข้อบกพร่องใน การเรียน 5. อายเพื่อนถ้ามีผลการเรียน อ่อน 6. เข้าใจบทเรียนได้ถูกต้อง มากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกิดความเสียใจถ้าทราบว่า การช่วยเหลือมีข้อผิดพลาด 2. เกิดความอับอาย 3. เกิดความดีใจถ้าทราบว่า การช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ถูกต้อง 4. ได้รับการยกย่อง 5. ได้แนวทางการช่วยเหลือผู้อื่น

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความเชื่อเกี่ยวกับคนหรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนสำคัญ ทำให้มักเขียนติดสินใจทำ หรือไม่ทำพฤติกรรม		
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	การศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ	การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ
1. พ่อ	1. เพื่อน	1. ศิลปินดารา
2. แม่	2. แม่	2. ครู - อาจารย์
3. ครู - อาจารย์	3. พ่อ	3. เพื่อน
4. เพื่อน	4.ญาติ	4. แม่
5.ญาติ	5. ครู - อาจารย์	5. พ่อ
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การศึกษาเล่าเรียน ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่
1. เพื่อน	1. พ่อ	1. พ่อ
2. แม่	2. แม่	2. เพื่อน
3. พ่อ	3. ครู - อาจารย์	3. ศิลปินดารา
4. ครู - อาจารย์	4. ผู้ที่ประสบความสำเร็จ	4. แม่
	5. เพื่อน	5. ครู - อาจารย์
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ	การศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง จนถึงสุดการเรียนรู้แต่ละครั้ง	การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง จนเสร็จภาระกิจ
1. พ่อ	1. เพื่อน	1. แม่
2. แม่	2. ครู - อาจารย์	2. พ่อ
3. ครู - อาจารย์	3. แม่	3. เพื่อน
4. เพื่อน	4. พ่อ	4. ครู - อาจารย์
		5. ศิลปินดารา
การยอมรับผล ของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย	การยอมรับผล การศึกษาเล่าเรียนของตน	การยอมรับผล ของการช่วยเหลือผู้อื่น
1. พ่อ	1. ครู - อาจารย์	1. พ่อ
2. แม่	2. พ่อ	2. แม่
3. เพื่อน	3. แม่	3. ครู - อาจารย์
4. ครู - อาจารย์	4. พี่	4. เพื่อน
	5. เพื่อน	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม		
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	การศึกษาเข้าเรียนด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ	การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ
1. การได้รับรางวัล	1. ได้รับกำลังใจ	1. ความเห็นใจผู้อื่น
2. การมีความสุข	2. การอ่านหนังสือการ์ตูน	2. ความซื่อสัตย์
3. ความรู้สึกอยากทำงานที่ได้รับ มอบหมาย	3. การมีผลการเรียนอ่อน	3. เกิดความเบื่อหน่าย
4. ความชอบทำงานที่ได้รับ มอบหมาย	4. การมีผลการเรียนดี	4. การมีความภาคภูมิใจกับผู้ที่ นักเรียนช่วยเหลือ
5. อารมณ์ไม่ดี	5. การได้รับรางวัล	5. การมีเวลาว่าง
6. ความซื่อสัตย์	6. การมีความรักในการเรียน	6. การเชิญชวนให้นักเรียน ช่วยเหลือผู้อื่น
7. การดูรายการโทรทัศน์	7. ความยากจน	7. กำลังเล่นสนุก
8. เกิดความเบื่อหน่าย	8. บทเรียนมีความน่าสนใจ	8. ได้รับคำชม
9. ได้รับคำชม	9. ความซื่อสัตย์	9. การดูการ์ตูน
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การศึกษาเข้าเรียน ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่
1. การมีความสามารถในการ ทำงานนั้น	1. บทเรียนมีความง่าย	1. ความคุ้นเคยกับผู้ที่นักเรียน ช่วยเหลือ
2. ผู้มอบงานใช้เวลาเพียงพอ	2. การใช้เวลาเรียนยาวนาน	2. เรื่องที่ช่วยมีความสำคัญ
3. การมีภาระอื่น	3. บทเรียนมีความน่าสนใจ	3. ได้รับการยกย่อง
4. กำลังเล่นสนุก	4. ความสามารถนำความรู้ใน บทเรียนไปใช้	4. การมีเรื่องกังวลใจ
5. ความเกลียดงานนั้น	5. การที่อยู่ในช่วงเวลาใกล้สอบ	5. เกิดความเหนื่อย
6. งานที่ได้รับมอบหมายมี ปริมาณมาก	6. การที่เพื่อนในห้องพูดคุยกัน	6. การมีงานอื่นต้องทำ
7. การได้รับสิ่งตอบแทน		7. ความต้องการทำสิ่งอื่นที่ ตนชอบ
8. ได้รับคำชม		

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ	การศึกษาเข้าเรียนอย่างต่อเนื่อง จนถึงที่สุดการเรียนแต่ละครั้ง	การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง จนเสร็จภารกิจ
1. การเกิดความล่าในการทำงาน	1. ได้รับกำลังใจ	1. การมีเวลากว้าง
2. การที่ผู้มอบหมายงานพูดจาดี	2. การทราบประโยชน์ที่จะได้จาก การเรียนบทเรียนนั้น	2. การมีงานอื่นต้องทำ
3. ได้รับกำลังใจ	3. เกิดความเครียด	3. ได้รับการยกย่อง
4. การใช้เวลาทำงานยาวนาน	4. ความอยากทำสิ่งอื่นที่ตนชอบ	4. ความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้น จากการช่วยเหลือนั้น
5. การคิดถึงประโยชน์ที่รับจาก การทำงาน	5. การมีสิ่งอื่นที่นำสนใจเกิดขึ้น	5. การมีผู้รู้เห็นการกระทำของ นักเรียน
6. ผู้อื่นมาชวนนักเรียนไปเล่น	6. บทเรียนมีความยาก	
7. การมีงานอื่นทำพร้อมกัน หลายอย่าง	7. ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน	
8. การมีอุปสรรคในการทำงาน พร้อม		
การยอมรับผล ของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย	การยอมรับผล การศึกษาเข้าเรียนของตน	การยอมรับผล ของการช่วยเหลือผู้อื่น
1. การเกิดความอับอายที่ผู้อื่น ทราบข้อบกพร่องในการทำงาน ของตน	1. ความเบื่อกว่าที่ควรต้องทำ แบบฝึกหัดซ้ำซาก	1. การที่คิดว่าความช่วยเหลือนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง
2. การถูกตำหนิด้านงานมีข้อ บกพร่อง	2. การได้รับคำอธิบายเพื่อแก้ไข ส่วนที่ยังบกพร่อง	2. ผู้ที่นักเรียนช่วยเป็นคนใจดี
3. การได้รับทราบแนวทางแก้ไข ข้อบกพร่อง	3. การถูกตำหนิด้านมีผลการเรียน อ่อน	3. การถูกตำหนิด้านการช่วยเหลือมี ข้อผิดพลาด
4. การได้รับคำชมเชยเกี่ยวกับ ผลงานที่ดี	4. การเห็นความสำคัญของ บทเรียน	4. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับ แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องที่ เกิดขึ้น
5. การที่ผู้มอบหมายงานพูดจาดี	5. การที่ครูติดตามการเรียนของ นักเรียนเสมอ	5. การได้รับกำลังใจ
6. การมีเวลาแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง		

ผู้วิจัยนำความเชื่อขั้นต้น ที่คัดเลือกไว้นี้ มาจัดทำเป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงถึงความรับผิดชอบ ที่ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ

ชุดที่ 2 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ

ชุดที่ 3 แบบสำรวจความเห็นของนักเรียนที่มีต่อการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ

ชุดที่ 4 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ชุดที่ 5 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ชุดที่ 6 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ชุดที่ 7 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ

ชุดที่ 8 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนงานสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง

ชุดที่ 9 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภารกิจ

ชุดที่ 10 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย

ชุดที่ 11 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการยอมรับผลของการศึกษาเล่าเรียนของตน

ชุดที่ 12 แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการยอมรับผลของการช่วยเหลือผู้อื่น

แบบสำรวจความคิดเห็นของทุกชุดสร้างขึ้นโดยนำความเชื่อขั้นต้นต่างๆ ของแต่ละพฤติกรรมมาสร้างเป็นข้อความสอบถามความคิดเห็นแต่ละส่วน โดยความเชื่อขั้นต้นเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรม นำมาสร้างเป็นข้อความสอบถามส่วนที่ 2 และ 9 ซึ่งสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและการประเมินผลของการกระทำ ความเชื่อขั้นต้นเกี่ยวกับคนหรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนสำคัญทำให้นักเรียนตัดสินใจทำหรือไม่ทำพฤติกรรม นำมาสร้างเป็นข้อความสอบถามส่วนที่ 3 และ 4

ซึ่งสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียนและแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ความเชื่อขั้นต้นเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม นำมาสร้างเป็นข้อคำถามสอบถามส่วนที่ 6 และ 7 ซึ่งสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่จะส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมและโอกาสที่จะเกิดสิ่งดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีข้อคำถามสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งเป็นการถามโดยตรงไม่ได้ นำความเชื่อขั้นต้นมาใช้สร้างข้อคำถามสอบถาม ได้แก่ข้อคำถามสอบถามส่วนที่ 5 และ 8 ของแบบสำรวจความคิดเห็นทุกชุด ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน เจตนาที่จะทำพฤติกรรม และการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม

ในแบบสำรวจความคิดเห็นนี้ ยังมีการสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการทำพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้ อยู่ในส่วนที่ 10 ของแบบสำรวจ ซึ่งเป็นการสอบถามโดยตรงมี คำตอบเป็นคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกันให้นักเรียนเลือกตอบ คู่คำคุณศัพท์เหล่านี้ ผ่านการทดลองและคัดข้อกระทงซึ่งเป็นคำคุณศัพท์เหล่านี้ โดยพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ คู่คำคุณศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกและนำมาใช้สร้างข้อคำถามสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแต่ละพฤติกรรมมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คู่คำคุณศัพท์ที่นำมาใช้สร้างข้อคำถามสอบถาม เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบ

คู่คำคุณศัพท์ที่นำมาใช้สร้างข้อคำถามสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรม		
การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	การศึกษาเข้าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่มีใครบังคับ	การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ
1. พอใจ - ไม่พอใจ	1. คัดค้าน - เห็นด้วย	1. พอใจ - ไม่พอใจ
2. คุ่มค่า - สูญเปล่า	2. นำชมเชย - นำตำหนิ	2. นำชมเชย - นำตำหนิ
3. คัดค้าน - เห็นด้วย	3. เต็มใจ - ผินใจ	3. คัดค้าน - เห็นด้วย
4. มีโทษ - มีประโยชน์	4. โง่ - ฉลาด	4. สะดวก - ยุ่งยาก
5. เต็มใจ - ผินใจ	5. ถูก - ผิด	5. โง่ - ฉลาด
6. นำสนับสนุน - นำขัดขวาง	6. ไม่จำเป็น - จำเป็น	6. ทำได้ยาก - ทำได้ง่าย
7. นำปรารถนา - นำรังเกียจ	7. สบายใจ - หนักใจ	7. นำสนใจ - ไม่นำสนใจ
8. โง่ - ฉลาด	8. สะดวก - ยุ่งยาก	8. นำสนับสนุน - นำขัดขวาง
9. ถูก - ผิด	9. ทำได้ยาก - ทำได้ง่าย	9. ถูก - ผิด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การศึกษาเข้าเรียน ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	การช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความตั้งใจเอาใจใส่
1. ดี - เลว	1. ดี - เลว	1. จำเป็น - ไม่จำเป็น
2. เกลียต - ชอบ	2. ทำได้ยาก - ทำได้ง่าย	2. ทำได้ยาก - ทำได้ง่าย
3. พอใจ - ไม่พอใจ	3. ถูก - ผิด	3. พอใจ - ไม่พอใจ
4. คุ่มค่า - สูญเปล่า	4. นำปฏิบัติตาม - นำต่อต้าน	4. สะดวก - ยุ่งยาก
5. คัดค้าน - เห็นด้วย	5. นำขัดขวาง - นำสนับสนุน	5. ไร่ - ฉลาด
6. มีโทษ - มีประโยชน์	6. นำสนใจ - ไม่นำสนใจ	6. นำสนใจ - ไม่นำสนใจ
7. นำชมเชย - นำตำหนิ	7. มีโทษ - มีประโยชน์	7. เลว - ดี
8. เต็มใจ - ผินใจ	8. นำชมเชย - นำตำหนิ	8. นำชมเชย - นำตำหนิ
9. นำสนับสนุน - นำขัดขวาง	9. เต็มใจ - ผินใจ	9. เต็มใจ - ผินใจ
การทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างต่อเนืองจนงานเสร็จ	การศึกษาเข้าเรียนอย่างต่อเนือง จนสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง	การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนือง จนเสร็จสิ้นภาระกิจ
1. นำสนับสนุน - นำขัดขวาง	1. เต็มใจ - ผินใจ	1. ชอบ - เกลียต
2. นำต่อต้าน - นำปฏิบัติตาม	2. มีโทษ - มีประโยชน์	2. สูญเปล่า - คุ่มค่า
3. ปราบปราม - นำรังเกียจ	3. นำสนใจ - ไม่นำสนใจ	3. จำเป็น - ไม่จำเป็น
4. ฉลาด - ไร่	4. เห็นด้วย - คัดค้าน	4. นำสนับสนุน - นำขัดขวาง
5. ผิด - ถูก	5. สูญเปล่า - คุ่มค่า	5. คัดค้าน - เห็นด้วย
6. จำเป็น - ไม่จำเป็น	6. พอใจ - ไม่พอใจ	6. ดี - เลว
7. หนักใจ - สบายใจ	7. เกลียต - ชอบ	7. นำต่อต้าน - นำปฏิบัติตาม
8. สะดวก - ยุ่งยาก	8. นำชมเชย - นำตำหนิ	8. เต็มใจ - ผินใจ
9. ทำได้ง่าย - ทำได้ยาก	9. ดี - เลว	9. นำชมเชย - นำตำหนิ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การยอมรับผล ของการทำงานที่ตนได้รับการมอบหมาย	การยอมรับผล การศึกษาเล่าเรียนของตน	การยอมรับผล ของการช่วยเหลือผู้อื่น
1. ฉลาด - ไม้	1. ถูก - ผิด	1. เกลียด - ชอบ
2. หนักใจ - สบายใจ	2. เสว - ดี	2. พอใจ - ไม่พอใจ
3. พอใจ - ไม่พอใจ	3. ทำได้ง่าย - ทำได้ยาก	3. คุ่มค่า - สูญเปล่า
4. ถูก - ผิด	4. คุ่มค่า- สูญเปล่า	4. คัดค้าน - เห็นด้วย
5. คัดค้าน - เห็นด้วย	5. นำชัดขวาง - นำสนับสุนน	5. นำสนใจ- ไม่นำสนใจ
6. มีประโยชน์ - มิโทษ	6. มีประโยชน์ - มิโทษ	6. มิโทษ - มีประโยชน์
7. ผินใจ - เต็มใจ	7. ไม่นำสนใจ - นำสนใจ	7. นำชมเชย- นำตำหนิ
8. จำเป็น - ไม่จำเป็น	8. เต็มใจ - ผินใจ	8. นำปฏิบัติตาม - นำต่อต้าน
9. นำชมเชย - นำตำหนิ	9. นำชมเชย - นำตำหนิ	9. นำปรารภนา - นำเกยจ

รายละเอียดของแบบสำรวจความคิดเห็นทั้ง 12 ชุดมีลักษณะเหมือนกัน แสดงตัวอย่างไว้ในภาคผนวก จ

จากการนำแบบสำรวจความคิดเห็นทั้ง 12 ชุดและแบบบันทึกพฤติกรรม ความรับผิดชอบของนักเรียนชุดที่ 1 และ 3 ซึ่งเป็นแบบบันทึกเดียวกับที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยนี้ และครูประจำชั้นของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ตอบแสดงความเห็นและบันทึกพฤติกรรม แล้วนำข้อมูลที่ได้แต่ละชุดมาคิดคำนวณดังนี้

คำนวณสมการถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายคือ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม และคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม กับตัวแปรเกณฑ์คือ คะแนนการทำพฤติกรรมของนักเรียน

คำนวณสมการถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรทำนาย คือ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม กับตัวแปรเกณฑ์คือ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม

คำนวณสมการถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรทำนายคือ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน กับตัวแปรเกณฑ์ คือ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียน

คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนต่าง ๆ ต่อไปนี้
คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม กับ คะแนนการทำพฤติกรรมของ

นักเรียน

ผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ
และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ กับ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรมของนักเรียน

ผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญ
สำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น กับ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มี
ความสำคัญสำหรับตนของนักเรียน

ผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริม
หรือขัดขวางการทำพฤติกรรมและคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น กับ คะแนนการรับรู้
ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น

คำนวณค่ามัธยิมเลขาคณิตของคะแนนความเชื่อต่างๆเหล่านี้
ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงถึง
ความรับผิดชอบ มีรายละเอียดดังนี้

จากการคำนวณสมการการถดถอยพหุคูณระหว่างคะแนนเจตคติที่จะ
ทำพฤติกรรม และคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จำพฤติกรรม กับ คะแนนการทำพฤติกรรมของ
นักเรียนพบว่าในพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น
อย่างต่อเนื่องจนเสร็จภารกิจ และพฤติกรรมการยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียนของตนเองนั้น คะแนนเจตนา
ที่จะทำพฤติกรรม คะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมเหล่านั้น สามารถร่วมกันทำนาย
คะแนนการทำพฤติกรรมดังกล่าวได้ ส่วนพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้อื่นนั้น คะแนนเจตคติที่
จะทำพฤติกรรม สามารถทำนายคะแนนคะแนนการทำพฤติกรรมได้เพียงอย่างเดียว โดยพิจารณาจาก
ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) ของคะแนนเหล่านั้น ซึ่งแสดงรายละเอียดในตารางที่ 8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างคะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม และ คะแนนการรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม กับ คะแนนการทำพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของนักเรียน

พฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบ	ตัวแปรทำนายพฤติกรรม	β	R	R^2
1. การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.9702 ***	.9893***	.9396***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	-.0027		
2. การศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	(3) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.9955***	.9887***	.9776***
	(4) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	-.0193		
3. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	1.0499***	.9864***	.9729***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	-.0775		
4. การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.9385***	.9832***	.9666***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0655		
6. การศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.7230***	.9858***	.9718***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.2805***		
6. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	1.0167***	.9963***	.9927***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	-.0209		
7. การทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.8794***	.9693***	.9396***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0964		
8. การศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	1.0046***	.9990***	.9981***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	-.0056		
9. การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภารกิจ	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.5796***	.9883***	.9767***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการถ่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.4205***		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบ	ตัวแปรทำนายพฤติกรรม	β	R	R ²
10. การยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.9231***	.9871***	.9743***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0665		
11. การยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียน	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.6169***	.9724***	.9456***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.3939***		
12. การยอมรับผลของการช่วยเหลือผู้อื่น	(1) เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	.9768***	.9527***	.9077***
	(2) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	-.0246		

*** $P \leq .001$

ในส่วนของพฤติกรรมที่คะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม และ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม สามารถร่วมกับทำนาย คะแนนการทำพฤติกรรมได้โดยตรง เมื่อพิจารณาการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณระหว่าง คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน กับ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียน พบว่าพฤติกรรม การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภารกิจนั้น คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และ คะแนนคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน สามารถร่วมกันทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียน ได้ ส่วนพฤติกรรมการทำการศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม สามารถทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้เพียงอย่างเดียว และพฤติกรรมการยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียนของตนเองนั้น คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน สามารถทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้เพียงอย่างเดียว โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) ของคะแนนเหล่านั้นซึ่งแสดงรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างคะแนน เจตคติต่อการทำพฤติกรรม และคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนกับ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของนักเรียน เฉพาะ พฤติกรรมที่ คะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม สามารถร่วมกันทำนายคะแนน การทำพฤติกรรมได้โดยตรง

เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	ตัวแปรทำนายเจตนาที่จะทำ พฤติกรรม	β	R	R^2
1. การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง จนเสร็จภาระกิจ	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.6583***	.9999***	.9998***
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญ สำหรับตน	.3516***		
2. การทำการศึกษาเล่าเรียนด้วยความ ตั้งใจเอาใจใส่	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.8922***	.9765***	.9535***
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญ สำหรับตน	.0946***		
3. การยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียน ของตน	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	-.2376	.9494***	.9014***
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญ สำหรับตน	1.8619**		

** $P \leq .01$ *** $P \leq .001$

ในส่วนของพฤติกรรมที่คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม สามารถทำนาย คะแนนการทำพฤติกรรมได้เพียงอย่างเดียวนั้น เมื่อพิจารณาการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณระหว่าง คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนน การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม กับคะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม คะแนนคล้อยตาม ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม สามารถร่วมกัน ทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้ ในพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนสิ้น สุตการเรียนแต่ละครั้ง และพฤติกรรมการยอมรับผลของการช่วยเหลือผู้อื่นนั้น คะแนนเจตคติต่อ การทำพฤติกรรม และ คะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม สามารถร่วมกันทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้ ในพฤติกรรมการยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับ มอบหมาย คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะ ทำพฤติกรรม สามารถร่วมกันทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้ ในพฤติกรรม การศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดย

ไม่ต้องมีการบังคับ และพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน สามารถร่วมกันทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้ ในพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม สามารถทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้เพียงอย่างเดียว เช่นเดียวกับพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ นั้น คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน สามารถทำนาย คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนได้เพียงอย่างเดียว โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) ของคะแนนเหล่านั้น ซึ่งแสดงรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างคะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรม คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และ คะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม กับ คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของนักเรียน เฉพาะพฤติกรรมที่คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม สามารถทำนาย คะแนนการทำพฤติกรรมได้เพียงอย่างเดียว

เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	ตัวแปรทำนายเจตนาที่จะทำพฤติกรรม	β	R	R^2
1. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.4413***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.4099***	.9965***	.9910***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.1593***		
2. การศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนถึงที่สุดการเรียนแต่ละครั้ง	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.8173***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.0169	.9981***	.9982***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.1681***		
3. การยอมรับผลของการช่วยเหลือผู้อื่น	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.4551***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.0996	.9739***	.9485***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.4477***		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

เจตนาที่จะทำพฤติกรรม	ตัวแปรทำนายเจตนาที่จะทำพฤติกรรม	β	R	R ²
4. การยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	-.1669		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.9301***	.9893***	.9787***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.2227**		
5. การศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.6076***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.3454**	.9648***	.9309***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0631		
6. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.4496***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.5489***	.9881***	.9764***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	- 5.576		
7. การทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.5317***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.4459***	.9822***	.9648***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0219		
8. การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.6943***		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.2647	.9554***	.9128***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0064		
9. การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่	(1) เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	.1626		
	(2) การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน	.7756***	.9559***	.9138***
	(3) การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม	.0662		

P ≤ .05 ** P ≤ .01 *** P ≤ .001

จากการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนต่างๆ คือ
 คะแนนเจตนาที่จะทำพฤติกรรม กับ คะแนนการทำพฤติกรรม
 ผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ
 และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ กับ คะแนนเจตคติต่อการทำพฤติกรรมของนักเรียน
 ผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญ
 สำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น กับ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความ
 สำคัญสำหรับตนของนักเรียน
 ผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริม
 หรือขัดขวางการทำพฤติกรรมและคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น กับ คะแนนการรับรู้
 ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น
 พบว่าในพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบ คะแนนปัจจัยต่างๆ
 ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม แต่ละคู่มีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมด แสดงรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึง
 ความรับผิดชอบของนักเรียน

พฤติกรรมที่แสดงถึง ความรับผิดชอบ	คะแนนเจตนาที่ จะทำพฤติกรรม กับคะแนนการทำ พฤติกรรม	ผลรวมของผลคูณของ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับ ผลของการกระทำ และ คะแนนการประเมินผลของ การกระทำ กับ คะแนน เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	ผลรวมของผลคูณของ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่ มีความสำคัญสำหรับตน และ คะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อย ตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น กับ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่ มีความสำคัญสำหรับตน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนการ รับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือ ขัดขวางการทำพฤติกรรม และ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่ จะเกิดสิ่งเหล่านั้น กับ คะแนนการ รับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำ พฤติกรรม
1. การทำงานที่ได้รับ มอบหมาย ด้วยความเต็ม ใจโดยไม่ต้อง มีการบังคับ	.9893**	.9710**	.9828**	.3977**
2. การศึกษาเล่าเรียน ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมี การบังคับ	.9885**	.9728**	.9393**	.3771**
3. การช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วยความ เต็มใจโดยไม่ต้องมี การบังคับ	.9854**	.9852**	.9584**	.7721**

ตารางที่ 11 (ต่อ)

พฤติกรรมที่แสดงถึง ความรับผิดชอบ	คะแนนมาตรฐานที่ จะทำพฤติกรรม กับคะแนนการทำ พฤติกรรม	ผลรวมของผลคูณของ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับ ผลของการกระทำ และ คะแนนการประเมินผลของ การกระทำ กับ คะแนน เจตคติต่อการทำพฤติกรรม	ผลรวมของผลคูณของ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่ มีความสำคัญสำหรับตน และ คะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อย ตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น กับ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่ มีความสำคัญสำหรับตน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนการ รับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือ ขัดขวางการทำพฤติกรรม และ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่ จะเกิดขึ้นเหล่านั้น กับ คะแนน การรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่ จะทำพฤติกรรม
4. การทำงานที่ได้รับ มอบหมายด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่	.9819**	.9371**	.8841**	.8883**
6. การศึกษาเล่าเรียน ด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่	.9719**	.9753**	.9290**	.9037**
6. การช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่	.9963**	.9905**	.9844**	.9674**
7. การทำงานที่ได้รับ มอบหมายอย่าง ต่อเนื่องจนงานเสร็จ	.9888**	.9859**	.9274**	.8904**
8. การศึกษาเล่าเรียน อย่างต่อเนื่องจน สิ้นสุดการเรียน แต่ละครั้ง	.9991**	.9754**	.9464**	.9285**
9. การช่วยเหลือผู้อื่น อย่างต่อเนื่อง จนเสร็จภาระกิจ	.9798**	.9450**	.9823**	.9242**
10. การยอมรับผล ของการทำงานที่ตน ได้รับมอบหมาย	.9869**	.9920**	.9975**	.9478**
11. การยอมรับผล การศึกษาเล่าเรียน ของตน	.9490**	.9803**	.9943**	.8956**
12. การยอมรับผล ของการช่วยเหลือ ผู้อื่น	.9527**	.9798**	.9755**	.8574**

* $P \leq .01$ ** $P \leq .001$

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ และค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนต่างๆ ในพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบแต่ละชุด ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งจะเสนอรายละเอียดแต่ละพฤติกรรมดังนี้

1. พฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ

โดยไม่ต้องมีการบังคับ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จากเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนก็พยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว โดยมีค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติตั้งกล่าว = 20.977 คะแนนเจตคตินี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับการกระทำมีค่าระหว่าง .419 ถึง 2.279 และ ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง 2.302 ถึง 2.860 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 12 ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรม การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องมีการบังคับ

ผลของการกระทำ	ค่ามัธยิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. ทำให้มีความสุขกับงานที่ทำ	.419	2.302
2. ทำให้ได้รับการยกย่อง	1.651	2.860
3. ทำให้เกิดความภูมิใจ	1.930	2.837
4. ทำให้งานสำเร็จด้วยดี	2.209	2.372
5. ทำให้ผู้มอบหมายงานพอใจ	2.279	2.535
6. ทำให้ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1.744	2.256

2. พฤติกรรมการทำการศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จากเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน โดยมีค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติ และคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน = 11.581 และ 2.930 ตามลำดับ คะแนนเจตคตินี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวม

ของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดย
 ค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.326 ถึง 1.791
 ค่ามัธยเทศของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.465 ถึง 2.233 ในส่วนของ
 คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญต่อนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนน
 ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น
 โดยค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง .116 ถึง 1.930
 และค่ามัธยเทศของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญมีค่าระหว่าง 4.093 ถึง 6.209
 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 13 และ 14

ตารางที่ 13 ค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมิน
 ผลของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้อง
 มีการบังคับ

ผลของการกระทำ	ค่ามัธยเทศของคะแนน	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผล ของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น	1.535	2.209
2. ได้รับความชื่นชมจากครู	1.674	2.233
3. ต้องบังคับจิตใจตนเอง	-1.233	-.023
4. รู้สึกอึดอัด	-1.326	-1.419
5. ทำให้นักเรียนเป็นที่รักใคร่ของ เพื่อนฝูง	1.512	2.209
6. ขาดความสนุกสนานในการเรียน	-1.233	-1.465
7. ทำให้เพื่อนยอมรับเข้าร่วมทำงาน ต่างๆ	1.791	2.140

ตารางที่ 14 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมกรรมการทำการศึกษาเล่าเรียนด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. เพื่อน	.674	6.023
2. แม่	1.419	5.721
3. พ่อ	1.558	5.744
4. ญาติ	.116	4.093
5. ครู - อาจารย์	1.930	6.209

3. พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จาก เจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติ และคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน = 5.256 และ 3.209 ตามลำดับ คะแนนเจตตินี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และ คะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง .070 ถึง 1.023 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -2.419 ถึง 2.814 ในส่วนของคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิต ของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง .744 ถึง 1.581 และค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญมีค่าระหว่าง 6.023 ถึง 6.558 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 15 และ 16

ตารางที่ 15 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ

ผลของการกระทำ	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. ทำให้นักเรียนได้รับคำชม	1.023	2.814
2. ทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ	.907	2.767
3. ทำให้เกิดความภูมิใจ	1.000	2.628
4. ผู้อื่นยินดีช่วยเหลือนักเรียนตอบแทน	.419	2.814
5. ทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด	.140	-1.558
6. เกิดความรำคาญ	.070	-2.419

ตารางที่ 16 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องมีการบังคับ

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. ศิลปินดารา	1.581	6.558
2. ครู - อาจารย์	1.442	6.256
3. เพื่อน	.744	6.326
4. แม่	1.023	6.023
5. พ่อ	1.070	6.070

4. พฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จาก เจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จาก การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนของนักเรียนเพียงอย่างเดียว โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการคล้อยตามดังกล่าว = 2.907 คะแนนการคล้อยตาม

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง .512 ถึง 1.581 และค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญ มีค่าระหว่าง 4.442 ถึง 6.186 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัธยฐานเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. เพื่อน	.512	6.186
2. แม่	1.581	5.860
3. พ่อ	1.349	5.977
4. ครู - อาจารย์	1.209	4.442

5. พฤติกรรมการทำการศึกษาล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จาก เจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนและการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น เจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิต ของคะแนนเจตคติดังกล่าว = 12.209 คะแนนเจตคตินี้มีความสัมพันธ์ทางบวก กับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและคะแนนการประเมินของการกระทำ โดยค่ามัธยฐานของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -.209 ถึง 1.512 และค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.791 ถึง 1.651 ในส่วนของคะแนนการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้นมีค่ามัธยฐานเลขคณิต = - 1.279 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น โดยค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมมีค่าระหว่าง -1.605 ถึง 1.581 ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้นมีค่าระหว่าง -1.140 ถึง 1.558 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 18 และ 19

ตารางที่ 18 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำในส่วนของพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ผลของการกระทำ	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. ทำให้มีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น	1.488	1.535
2. เกิดความเครียด	-.116	-1.512
3. ใช้เวลาทบทวนบทเรียนน้อยลง	1.119	1.488
4. ทำให้พ่อแม่สบายใจ	1.512	1.588
5. ต้องฝืนใจตนเอง	-.209	-1.791
6. มีผลการเรียนดีขึ้น	1.372	1.651

ตารางที่ 19 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

สิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวาง	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
1. บทเรียนมีความง่าย	1.000	.163
2. การใช้เวลาเรียนยาวนาน	-1.605	1.023
3. บทเรียนมีความน่าสนใจ	1.349	-1.140
4. ความสามารถนำความรู้ในบทเรียนไปใช้	1.581	.372
5. การที่อยู่ในช่วงเวลาใกล้สอบ	1.349	-.149
6. การที่เพื่อนในห้องพูดคุยกัน	-1.558	1.558

6. พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จาก เจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว เจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม การคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อการทำ

พฤติกรรม คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม = 11.791 , 2.767 และ 1.698 ตามลำดับ ในส่วนของคะแนนเจตคติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -.372 ถึง 1.512 และค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.395 ส่วนคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง 1.116 ถึง 1.930 และค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญมีค่าระหว่าง 5.093 ถึง 6.023 สำหรับคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้กับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.581 ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้นมีค่าระหว่าง -.372 ถึง 1.605 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 20 , 21 และ 22

ตารางที่ 20 ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ผลของการกระทำ	ค่ามัธยิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. ผู้รับความช่วยเหลือประทับใจ	1.302	1.395
2. เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม	1.512	1.395
3. มีเวลาส่วนตัวน้อยลง	-.279	-1.628
4. เกิดความกังวลกับเรื่องของผู้อื่น	-.372	-1.628
5. มีเพื่อนมากขึ้น	1.209	1.326
6. ถูกกล่าวหาว่าช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อเอาหน้า	-.279	-1.605

ตารางที่ 21 ค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัธยเทศ	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. พ่อ	1.465	5.163
2. เพื่อน	1.116	5.093
3. ศิลปินดารา	1.930	6.023
4. แม่	1.209	5.279
5. ครู - อาจารย์	1.140	5.302

ตารางที่ 22 ค่ามัธยเทศของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสจะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจเอาใจใส่

สิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	ค่ามัธยเทศ	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมา	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
	ส่งเสริมหรือขัดขวาง	
1. ความคุ้นเคยกับผู้ที่นักเรียนช่วยเหลือ	1.465	1.256
2. เรื่องที่ช่วยมีความสำคัญ	1.581	1.606
3. ได้รับการยกย่อง	1.163	1.256
4. การมีเรื่องกังวลใจ	-1.488	.628
5. เกิดความเหนื่อย	-1.256	-.372
6. การมีงานอื่นต้องทำ	-1.682	.628
7. ความต้องการทำสิ่งอื่นที่ตนชอบ	-1.256	-.372

7. พฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จาก เจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และการคล้อยตาม

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน โดยมีค่ามัธยเทศของคะแนนเจตคติและคะแนนการคล้อยตาม ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน = 12.395 และ 2.628 ตามลำดับ คะแนนเจตคตินี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง .860 ถึง 1.698 ค่ามัธยเทศของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.814 ในส่วนของ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของ คะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญ เหล่านั้น โดยค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง 1.163 ถึง 1.512 และค่ามัธยเทศของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญมีค่าระหว่าง 5.093 ถึง 5.698 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 23 และ 24

ตารางที่ 23 ค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผล ของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรม การทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ

ผลของการกระทำ	ค่ามัธยเทศของคะแนน	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผล ของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. เสียเวลาพักผ่อน	1.628	-1.628
2. ทำให้งานเสร็จสมบูรณ์	1.651	1.814
3. ทำให้งานมีข้อบกพร่องน้อยลง	1.047	.837
4. ต้องใช้ความคิดมากขึ้น	1.628	-1.628
5. ได้รับความชม	1.698	1.535
6. ได้รับความไว้วางใจ	.860	1.047
7. ทำงานที่ทำได้	1.419	1.628

ตารางที่ 24 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างต่อเนื่องจนงานเสร็จ

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. พ่อ	1.442	5.698
2. แม่	1.372	5.349
3. ครู - อาจารย์	1.163	5.326
4. เพื่อน	1.512	5.093

8. พฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนสิ้นสุด

การเรียนแต่ละครั้ง การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จากเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติและคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม = 13.163 และ 1.698 ตามลำดับ คะแนนเจตคติที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง .698 ถึง 2.00 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.605 ในส่วนของคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้กับสิ่งที่จะมาช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.581 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้นมีค่าระหว่าง .326 ถึง 1.721 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 25 และ 26

ตารางที่ 25 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง

ผลของการกระทำ	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. ได้รับความรู้ที่ครบถ้วนสมบูรณ์	2.000	1.605
2. มีความรู้พื้นฐานเพียงพอสำหรับ บทเรียนต่อไป	1.535	.977
3. ทำให้สมองล้า	.698	-1.628
4. เกิดความเบื่อหน่าย	.698	-1.628
5. ทำให้เรียนตามทันผู้อื่น	1.186	1.465
6. ทำให้เรียนบทเรียนต่อไปได้ง่ายขึ้น	1.488	1.302
7. จำบทเรียนได้มากขึ้น	1.186	1.512

ตารางที่ 26 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางของการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องจนสิ้นสุดการเรียนแต่ละครั้ง

สิ่งที่จะส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวาง	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
1. ได้รับกำลังใจ	1.535	1.721
2. การทราบประโยชน์ที่จะได้จากการเรียน บทเรียนนั้น	1.000	1.140
3. เกิดความเครียด	-1.535	.326
4. ความอยากทำสิ่งอื่นที่ตนชอบ	-1.628	.326
5. การมีสิ่งอื่นที่น่าสนใจเกิดขึ้น	-1.581	.326
6. บทเรียนมีความยาก	.558	1.419
7. ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน	1.581	1.488

9. การช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภาระกิจ การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จาก เจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนและการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น เจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรมและการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติและคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน = 1.163 และ .744 ตามลำดับ คะแนนเจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง 1.63 ถึง .395 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -.628 ถึง 2.093 ส่วนคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง -.209 ถึง .698 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญ มีค่าระหว่าง 6.186 ถึง 6.558 สำหรับคะแนนการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น มีค่ามัชฌิมเลขคณิต = .698 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมและคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมระหว่าง -1.209 ถึง 1.465 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้นมีค่าระหว่าง -.093 ถึง 1.256 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 27 , 28 และ 29

ตารางที่ 27 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภาระกิจ

ผลของการกระทำ	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. เกิดความภูมิใจ	.256	2.093
2. เสียเวลา	.163	-.628
3. มีความสุขใจ	.279	2.047
4. มีเวลาทำงานของตนเองน้อยลง	.163	-.628
5. ทำให้ความเป็นอยู่ของคนในสังคมดีขึ้น	.395	2.070

ตารางที่ 28 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภาระกิจ

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. แม่	.674	6.349
2. พ่อ	.163	6.186
3. เพื่อน	-.209	6.349
4. ครู - อาจารย์	.233	6.326
5. ศิลปินดารา	.698	6.558

ตารางที่ 29 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมและคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภาระกิจ

สิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวาง	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
1. การมีเวลาว่าง	1.395	1.256
2. การมีงานอื่นต้องทำ	-1.140	.442
3. ได้รับการยกย่อง	1.465	.860
4. ความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้น	-1.209	.628
5. การมีผู้รู้เห็นการกระทำของนักเรียน	1.256	-.093

10. พฤติกรรมการยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จากเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม เท่ากับ 2.744 และ

2.512 ตามลำดับ คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน และคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมีค่าระหว่าง 1.070 ถึง 1.535 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญมีค่าระหว่าง 6.465 ถึง 6.698 ในส่วนของคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดขึ้นเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.767 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านี้มีค่าระหว่าง -.372 ถึง 1.767 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 30 และ 31

ตารางที่ 30 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการยอมรับผลของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. พ่อ	1.535	6.581
2. แม่	1.326	6.465
3. ครู - อาจารย์	1.558	6.651
4. เพื่อน	1.070	6.698

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ค่ามัธยเทศของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการยอมรับผล ของการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย

สิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	ค่ามัธยเทศของคะแนน	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวาง	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
1. การเกิดความอับอายที่ผู้อื่นทราบข้อบกพร่องในการทำงานของตน	-1.628	-.372
2. การถูกตำหนิถึงงานมีข้อบกพร่อง	-1.628	-.372
3. การได้ทราบแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่อง	1.767	1.767
4. การได้รับคำชมเชยเกี่ยวกับผลงานที่ดี	1.000	1.000
5. การที่ผู้มอบหมายงานพูดจาดี	1.372	1.372
6. การมีเวลาแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง	1.349	1.349

11. พฤติกรรมการยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียนของตน การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จากเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียน และการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม เจตนาของนักเรียน พยากรณ์ได้จากการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนเพียงอย่างเดียว โดยมีค่ามัธยเทศของคะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตน = 2.744 คะแนนการคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนนี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนมี ค่าระหว่าง 1.093 ถึง 1.605 มีมัธยเทศของคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญมีค่าระหว่าง 5.791 ถึง 6.163 ในส่วนคะแนนการรับรู้ของนักเรียนว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้นมี ค่ามัธยเทศของคะแนน = 2.558 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น โดยค่ามัธยเทศของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมมีค่าระหว่าง -.628 ถึง 1.488 ค่ามัธยเทศของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้นมีค่าระหว่าง -1.372 ถึง 1.372 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 32 และ 33

ตารางที่ 32 คำขวัญหมายเลขคดีของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มีความสำคัญสำหรับตนและคะแนนแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มีความสำคัญเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียนของตน

ผู้ที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน	คำขวัญหมายเลขคดี	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผู้ที่มี	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ที่มี
	ความสำคัญ	ความสำคัญ
1. ครู - อาจารย์	1.326	5.814
2. พ่อ	1.535	5.930
3. แม่	1.605	6.163
4. พี่	1.093	5.791
5. เพื่อน	1.326	6.093

ตารางที่ 33 คำขวัญหมายเลขคดี ของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรมและคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการยอมรับผลการศึกษาเล่าเรียนของตน

สิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	คำขวัญหมายเลขคดี	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมา	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
	ส่งเสริมหรือขัดขวาง	
1. ความเบื่อน่ายที่ต้องทำแบบฝึกหัดซ้ำซาก	-628	1.140
2. การได้รับคำอธิบายเพื่อแก้ไขส่วนที่ยังบกพร่อง	1.349	-1.372
3. การถูกตำหนิถ้ามีผลการเรียนอ่อน	-581	1.372
4. การเห็นความสำคัญของบทเรียน	1.488	-1.372
5. การที่ครูติดตามการเรียนของนักเรียนเสมอ	1.465	1.372

12. การยอมรับผลของการช่วยเหลือผู้อื่น การที่นักเรียนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนี้ พยากรณ์ได้จากเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนเพียงอย่างเดียว และเจตนาของนักเรียนพยากรณ์ได้จากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม และการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม โดยมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติและคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรม = 8.349 และ 2.512 ตามลำดับ คะแนนเจตตินี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและคะแนนการประเมินผลของการกระทำ โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -.372 ถึง 1.488 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการประเมินผลของการกระทำมีค่าระหว่าง -1.628 ถึง 1.581 ส่วนคะแนนการรับรู้ว่าเป็นการง่ายหรือยากที่จะทำพฤติกรรมนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมของผลคูณของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่มาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น โดยค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม มีค่าระหว่าง -.163 ถึง 1.419 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้นมีค่าระหว่าง -.372 ถึง 1.539 แสดงรายละเอียดในตารางที่ 34 และ 35

ตารางที่ 34 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ และคะแนนการประเมินผลของการกระทำ ในส่วนของพฤติกรรมยอมรับผลของการช่วยเหลือผู้อื่น

ผลของการกระทำ	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ	การประเมินผลของการกระทำ
1. เกิดความเสียใจถ้าทราบว่าการช่วยเหลือมีข้อผิดพลาด	-.372	-1.628
2. เกิดความอับอาย	-.372	-1.628
3. เกิดความดีใจถ้าทราบว่าการช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ถูกต้อง	1.372	1.302
4. ได้รับการยกย่อง	1.256	1.581
5. ได้แนวทางการช่วยเหลือผู้อื่น	1.488	1.233

ตารางที่ 35 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งจะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม และคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับโอกาสที่จะเกิดสิ่งเหล่านั้น ในส่วนของพฤติกรรมการยอมรับ ผลของการช่วยเหลือผู้อื่น

สิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	
	การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะมาส่งเสริมหรือขัดขวาง	ความเชื่อเกี่ยวกับโอกาส
1. การที่คิดว่าความช่วยเหลือนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง	1.349	1.539
2. ผู้ที่นักเรียนช่วยเป็นคนใจดี	1.419	1.302
3. การถูกตำหนิถ้าการช่วยเหลือมีข้อผิดพลาด	-.163	-.372
4. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางแก้ไข ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น	1.279	1.326
5. การได้รับกำลังใจ	1.395	1.326

ส่วนที่ 3 การศึกษาและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของนักเรียน

ผลการนำแบบสำรวจค่านิยม ซึ่งนำเสนอรายละเอียดไว้ในคู่มือ

การนำกระบวนการไปใช้ ไปให้นักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากครูผู้สอนว่าเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูงและต่ำ จำนวนกลุ่มละ 20 คน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ตอบแสดงความคิดเห็น พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อค่านิยมต่างๆ ของนักเรียน ในกลุ่มที่มีความรับผิดชอบสูงมีค่าระหว่าง 1.95 ถึง 4.15 ของนักเรียนกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่ำมีค่าระหว่าง 1.95 ถึง 1.46 และของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองมีค่าระหว่าง 1.95 ถึง 1.46 แสดงรายละเอียด ในตารางที่ 36

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อค่านิยมต่าง ๆ ของนักเรียนในกลุ่มที่มีความรับผิดชอบสูงและต่ำ กับของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง

ค่านิยม	ค่ามัชฌิมเลขคณิต		
	กลุ่มที่มีความรับผิดชอบ		
	สูง	ต่ำ	กลุ่มทดลอง
1. การเป็นตัวของตัวเอง (เชื่อมั่นในตนเองและพึ่งตนเอง)	4.15	2.05	3.00
2. การมีระเบียบวินัย (ยอมรับและทำตามกฎเกณฑ์)	4.20	1.95	2.58
3. การประมาทตนและความรักสันโดษ (ยอมรับสภาพที่แท้จริงของตนและพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่)	3.90	2.20	2.07
4. การพึ่งอาศัยกัน (ชอบช่วยเหลือกันรวมทั้งการฝากเนื้อฝากตัวกัน)	3.85	4.15	4.86
5. การมีความสามารถสูง (มีความรู้ความสามารถ เอาจริงเอาจัง ทำงานเก่ง)	3.90	2.30	1.98
6. การมีอารมณ์สงบและความสำรวม (ใจเย็น เก็บอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด สุขุม รอบคอบ)	2.30	4.20	4.16
7. ความสะดวกสบาย (ทำอะไรง่าย ๆ ตามใจตนเอง ไม่ต้องมีพิธีรีตอง)	2.50	2.35	2.23
8. การรักษาน้ำใจกัน (ไม่ชอบก้าวร้าวผู้อื่น รักษาความสัมพันธ์ และไม่ตรีจิต)	3.00	2.23	2.37
9. การให้อภัย (พร้อมที่จะยกโทษให้ ไม่จองเวรจองกรรม)	2.95	2.24	2.26
10. ความทะเยอทะยาน (ตั้งเป้าความสำเร็จในชีวิตไว้สูง และมุ่งมั่นหนักเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมาย)			

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ค่านิยม	ค่ามัธยัมเลขคณิต		
	กลุ่มที่มีความรับผิดชอบ		
	สูง	ต่ำ	กลุ่มทดลอง
11. ความรับผิดชอบ (รู้หน้าที่ ทำหน้าที่ให้ดีที่สุดจนงานเสร็จและยอมรับผลของการกระทำของตน)	4.15	2.15	2.33
12. ความสุภาพ (นิยมความสุภาพ อ่อนโยน ถ่อมตน เป็นผู้ที่มีมารยาทและอัธยาศัยดี)	3.50	2.25	2.30
13. การศึกษาสูง (นิยมศึกษาเล่าเรียนให้สูง ถือว่าปัญญาคือทรัพย์)	3.70	2.06	2.16
14. ความสนุกสนานร่าเริง (ชอบความสนุก อารมณ์ขัน ตลก มีชีวิตที่ร่าเริงไม่ตึงเครียด)	1.95	4.16	4.00
15. ความมีน้ำใจเมตตาอารี (มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจและพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น)	3.85	2.32	2.40

ผู้วิจัยนำข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบและข้อมูลเกี่ยวกับระบบค่านิยมของนักเรียนมาใช้เป็นแนวทางจัดเตรียมสื่อ และการจัดกิจกรรมสำหรับกระบวนการขั้นต่อไป

2.2 กระบวนการนำข้อมูลไปใช้เพื่อพัฒนาค่านิยมให้แก่นักเรียน

ผลการนำเครื่องมือในการวิจัยทั้ง 3 ฉบับ คือแบบทดสอบด้านความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนักเรียน 1 ชุด แบบวัดความรู้สึกต่อการทำหน้าที่ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนักเรียน 1 ชุด แบบบันทึกและประเมินพฤติกรรมของนักเรียน 3 ชุด ที่ประกอบด้วยแบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบ 2 ชุด และแบบประเมินพฤติกรรมที่เกี่ยวกับค่านิยม 1 ชุด ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองใช้กระบวนการ ผลการทดสอบครั้งนี้พบว่า ค่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนนักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่ได้จากการตอบแบบทดสอบด้านความรู้แบบวัดความรู้สึก แบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบ 2 ชุด รวมกันและแบบประเมินพฤติกรรม

ที่แสดงถึงความไม่กระจ่างในค่านิยมมีค่า = 23.093 , 61.9767 , 126.6297 , และ 24.1628 ตามลำดับ
 ของนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีค่า = 22.4667 , 62.0444 , 120.8444 และ 23.9111 ตามลำดับ และไม่พบ
 ความแตกต่างของค่ามัธยเทศของคะแนนต่างๆ ระหว่างนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ แสดงรายละเอียด
 ในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ค่ามัธยเทศของคะแนนนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบด้านความรู้ แบบวัดความรู้สึก
 แบบบันทึกและแบบประเมินพฤติกรรมก่อนการทดลอง

	กลุ่มทดลอง (n = 43)		กลุ่มควบคุม (n = 45)		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
คะแนนความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบ	23.093	4.351	22.4667	4.873	-1.15
คะแนนความรู้สึกต่อการทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ ความรับผิดชอบ	61.9767	9.546	62.0444	7.940	-.04
คะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบ	126.6279	32.913	120.8444	33.219	.82
คะแนนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม	24.1628	4.309	23.9111	3.916	.29

หลังจากทดลองใช้กระบวนการแล้ว ผู้วิจัยนำเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวไป
 ทดสอบกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มอีกครั้ง ผลการทดสอบครั้งนี้พบว่า ค่ามัธยเทศของคะแนนนักเรียน
 ในกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญในเครื่องมือการวิจัยทุกฉบับ กล่าวคือใน
 แบบทดสอบด้านความรู้ แบบวัดความรู้สึก แบบบันทึกพฤติกรรมความรับผิดชอบ 2 ชุด รวมกันและแบบ
 ประเมินพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่กระจ่างในค่านิยม ค่ามัธยเทศของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีค่า
 = 36.1860 , 77.2558 , 251.9070 , 15.1860 และ -8.9767 ตามลำดับของนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีค่า
 = 29.6889 , 69.9556 , 149.622 และ 21.5778 ตามลำดับแสดงรายละเอียดในตารางที่ 38

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนนักเรียนหลังการทดลอง

	กลุ่มทดลอง (n = 43)		กลุ่มควบคุม (n = 45)		t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
คะแนนความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบ	36.1860	4.420	29.6889	3.667	7.52***
คะแนนความรู้สึกต่อการทำหน้าที่ที่เกี่ยวกับ ความรับผิดชอบ	77.2558	8.748	69.9556	8.326	4.01***
คะแนนพฤติกรรมการรับผิดชอบต่อ	251.9070	31.498	149.6222	28.566	15.97***
คะแนนพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่กระจำ ในค่านิยม	15.1860	2.675	21.5778	3.956	-9.43***

เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้กระบวนการทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมสร้างเสริมค่านิยมที่จัดขึ้น ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ในเรื่องของเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม นักเรียนร้อยละ 53.49 , 41.86 และ 4.65 เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย ปานกลาง และมากตามลำดับ ในเรื่องของสื่อข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอนักเรียนร้อยละ 65.12 , 27.91 และ 6.98 เห็นว่ามีความน่าสนใจในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ร้อยละ 72.09 , 23.26 และ 4.65 เห็นว่าอ่านแล้วมีความเข้าใจในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับในเรื่องของสื่อรูปภาพประกอบเรื่องราวที่นำเสนอ นักเรียนร้อยละ 79.06 , 16.28 และ 4.65 เห็นว่ามีความเข้าใจในระดับมากและปานกลาง และน้อย ร้อยละ 79.74 และ 23.26 เห็นว่าอ่านแล้วมีความเข้าใจในระดับมากและปานกลางตามลำดับ ในเรื่องของการอธิบายตีความของครูเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียนร้อยละ 76.74 , 16.28 และ 6.98 เห็นว่าฟังแล้วเกิดความเข้าใจในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับ ในเรื่องของคำถามของครู นักเรียนร้อยละ 81.40 , 13.95 และ 4.65 มีความเข้าใจคำถามในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับ ในเรื่องของการแบ่งกลุ่มอภิปราย นักเรียนร้อยละ 69.77 , 20.93 และ 9.30 เห็นว่าทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกแนวทางปฏิบัติของตนในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับ ในเรื่องของการวางแผนการปฏิบัติ นักเรียนร้อยละ 74.42 , 18.60 และ 6.98 เห็นว่าทำให้นักเรียนมีแนวทางการปฏิบัติตนที่เป็นไปได้ในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับ ในเรื่องของการบันทึกข้อมูลการทำกิจกรรมลงในแบบบันทึก นักเรียนร้อยละ 69.77 , 13.95 และ 16.28 เห็นว่ามีความสะดวกในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับ และในเรื่องของบันทึกความคิดเห็นของครู นักเรียนร้อยละ 72.09 , 23.26 และ 4.65 เห็นว่าอ่านแล้วเกิดความเข้าใจในระดับมาก ปานกลาง และน้อยตามลำดับ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ค่าความถี่และค่าร้อยละของระดับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมสร้างเสริมค่านิยม

รายการ	ระดับความคิดเห็น					
	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม	2	4.65	18	41.86	23	53.49
2. ความน่าสนใจของสื่อข้อมูลข่าวสาร	28	65.12	12	27.91	3	6.98
3. ความเข้าใจในสื่อข้อมูลข่าวสาร	31	72.09	10	23.26	2	4.65
4. ความน่าสนใจของสื่อรูปภาพประกอบเรื่องราว	34	79.06	7	16.28	2	4.65
5. ความเข้าใจในสื่อรูปภาพประกอบเรื่องราว	33	76.74	10	23.26	-	-
6. ความเข้าใจในคำอธิบายของครูในเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมของนักเรียน	33	76.74	7	16.28	3	6.98
7. ความเข้าใจในคำถามของครู	35	81.40	6	13.95	2	4.65
8. การเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกแนวทางปฏิบัติของตนจากการแบ่งกลุ่มอภิปราย	30	69.77	9	20.98	4	9.30
9. การมีแนวทางการปฏิบัติตนที่เป็นไปได้จากการวางแผนการปฏิบัติ	32	74.42	8	18.60	3	6.98
10. ความสะดวกในการบันทึกข้อมูลการทำงานต่าง ๆ	30	69.77	6	13.95	7	16.28
11. ความเข้าใจในการบันทึกความคิดเห็นของครู	31	72.09	10	23.26	2	4.65